

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 19

Utgitt 7 mai.

1918

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til amtmandene.

24 april.

Herved meddeles, at der av departementet i henhold til § 3 i lov av 10 mars 1911 angaaende sirup, der anvendes til tilvirkning av drops, er truffet følgende bestemmelser med hensyn til kontrollen, avgiftsberegningen og regnskapsavleggelsen m. v. vedkommende avgiften:

1. Avgiften erlægges til stedets eller distriktets almindelige oppebørselsbetjent, og tilvirkningen maa omfatte mindst 1 fat sirup (ca. 300 kg.) paa én dag eller én gang. Departementet samtykker dog i, at der anvendes et mindre kvantum pr. dag end det nævnte, forsaavidt avgiften paa forhaand betales av det eller de hele fat, som tænkes anvendt.
2. Den av tilvirkeren avgivne angivelse skal omfatte et bestemt kvantum sirup — uttrykt i antal fustager med opgave over brutto- og nettovegt — samt opgi det tidsrum, i hvilket dette kvantum skal anvendes. Angivelsen underskrives av tilvirkeren selv eller av vedkommende fabrikkbestyrer og utfærdiges i 2 eksemplarer.
3. Det ene eksemplar av angivelsen avgives av politiet til vedkommende oppebørselsbetjent, som paaser, at avgiften betales, og at der i fornødent fald stilles sikkerhet for samme. Sikkerheten kan godtages av oppebørselsbetjenten, hvis avgjørelse i saa henseende dog kan indannes for departementet. Ved hvert aars utgang indsender politiet til Finans- og Tolddepartementet de hos samme beroende angivelser.
4. Avgiften opkræves efter det kvantum, som er anført paa angivelsen, og hvis rigtighet bevidnes av politiet, der, om det finder det paakrævet, kan forlange, at kontrolere vegten. Nettovegten kan i almindelighet bestemmes ved fra

- 24 april. bruttovegten at fradra den i toldtariffens § 7 bestemte tara, 12 pct., men saavel politiet som tilvirkeren har adgang til at forlange den bestemt ved nettoveining.
5. Ingen sirup maa anvendes, forinden vedkommende fustage av politiet er paaført et merke, som viser, at det er skat-skrevet.
 6. Avgiften blir av oppebørselsbetjenten at opføre som en særskilt post i regnskapet over statskassens ordinære in-trader og i halvaarsekstrakterne av dette, og som regn-skapsbilag blir at vedlægge vedkommende angivelser.
- Herom bedes politimyndighetene, de almindelige oppebør-selsbetjenter og dropsfabrikanterne i hr. amtmandens embeds-distrikt meddelt underretning.

24 april. **Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet**

av 24 april,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 med tillægslove og lov av 6 juli 1917 fastsættes som gjældende indtil videre en maksimalpris av 20 øre pr. kg. for friske al-mindelige sættepoteter levert fra andre end staten og kommuner (provianteringsraad) før 16 mai 1918 paa jern-bane eller dampskib eller hos kjøperen efter sedvansmæssige regler m. v., jfr. skrivelse av 15 april 1918.

29 april. **Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet**

av 29 april,

hvorved i medhold av lov av 18 august 1914 med tillægslove og lov av 6 juli 1917 fastsættes som gjældende indtil videre maksimalpriser for salg av hermetik av kjøt og fisk.

29 april. **Skrivelse***) fra Industriforsyningsdepartementet**

av 29 april,

hvorved under henvisning til Provianteringsdepartementets skrivelse av 19 december 1917 om maksimalpriser paa elektriske

*) Skrivelsen er indtat i »Norsk Pristidende« for 1918, nr. 16.

**) Maksimalprisene m. v. er indtat i »Norsk Pristidende« for 1918, nr. 16.

***) De forhøiede priser m. v. er indtat i »Norsk Pristidende« for 1918, nr. 16.

artikler, dens punkt 8, bestemmes, at de fastsatte priser 29 april. paa metaltraadlamper forhøies.

Skrivelse*) fra Industriforsyningsdepartementet 29 april.

av 29 april,

hvorved under henvisning til departementets skrivelse av 2 februar 1918 om maksimalpriser for salg av jern og staaal bestemmes, at de fastsatte grundpriser for nogen sorter jern og staaal nedsættes med 10 øre pr. k g.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet 30 april.

av 30 april,

hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tillægslov av 14 december s. a., jfr. kongelig resolution av 19 april 1918, bestemmes:

- I. Det er indtil videre forbudt hoteller, kafeer, restauranter, herunder ogsaa dampskibsrestauranter, spiseforretninger og enhver anden forretning, som serverer mat mot godtgjørelse, paa de to ukedage tirsdag og fredag at servere retter, som er tilberedt av kjøtt eller flesk.
- II. Statens Rationeringsdirektorat bemyndiges til at utfærdige de nærmere regler, som ansees nødvendige til disse bestemmelsers gjennomførelse, samt til særlige tilfælde at dispensere fra dem.
- III. Det paalægges de i punkt I nævnte bedrifter efterhvert at indsende til stedets provianteringsraad et eksemplar av den eller de spisesedler, som har været benyttet de dage, da kjøtt og flesk ikke maa serveres.
- IV. Overtrædelser av disse bestemmelser eller de i medhold av samme utfærdigede nærmere regler straffes efter oven-citerte love § 8 med bøter eller fængsel eller begge disse straffe.
- V. Disse bestemmelser træder i kraft fra og med 21 mai 1918.

*) De nedsatte priser m. v. er indtat i »Norsk Pristidende« for 1918, nr. 16.

3 mai.

Nr. 1.

Lov

indeholdende forandringer i skattelov for landet
av 18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 30 april 1918 saalydende:

I.

Følgende paragraffer i skatteloven for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde saaledes:

§ 2. Som eiendomsskat blir til amtskommunen at utskrive mindst kr. 2,00 og høist kr. 5,00 pr. skyldmark. Under særegne forhold er der adgang til at overskride maksimumsgrænsen kr. 5,00, hvis vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker. Eiendomsskatten maa i almindelighet ikke utgjøre mer end halvdelen av amtskommunens hele skattebehov. Dog kan den utgjøre indtil to tredjedele av dette behov, naar den ikke overstiger kr. 4,00 pr. skyldmark.

Eiendomsskatten til amtet maa ikke for noget aar nedsættes eller forhøies med mer end kr. 0,50 pr. skyldmark, medmindre større nedsættelse eller forhøielse er nødvendig for at holde skatten inden de foreskrevne grænser.

Paa de i § 8 under bokstav b omhandlede eiendomme blir første gang efter denne lovs ikrafttræden at utskrive kr. 1,00 pr. skyldmark. Dette beløp forhøies derefter aarlig, indtil det er bragt i høide med det beløp, der utskrives pr. skyldmark paa de i nævnte paragraf under bokstav a omhandlede eiendomme. Forhøielsen sker hvert aar med kr. 1,00 — det sidste aar i tilfælde med det mindre gjenstaaende beløp — pr. skyldmark.

Naar denne lov træder i kraft, skal eiendomsskatten til amtet, hvor den ellers vilde komme til at overstige de foran bestemte grænser, nedsættes til det tillatte maksimum, idet der aarlig av foregaaende aars skat paa de i § 8 under bokstav a omhandlede eiendomme avgaar mindst kr. 0,50 — eller i tilfælde det mindre gjenstaaende beløp — pr. skyldmark. Nedsættelsen skal foregaa eller ta sin begyndelse senest det andet aar efter lovens ikrafttræden.

§ 4. Den amtsskat, som efter amtstingets fordeling i overensstemmelse med reglerne i forrige paragraf blir at utrede av et herred, opføres til utgift paa herredets budget for det nærmest paafølgende budget-aar sammen med herredets øvrige utgifter. Avholdes amtstinget til en saadan tid, at underretning

om fordelingen ikke kan meddeles inden februar maanedes utgang, kan skatten med et skjønsmæssig beløb føres til udgift paa herredets budget for det kommende budgetaar eller, om dette ikke lar sig gjøre, paa det derpaa følgende budget. Den skal indbetales til amtskommunen i mindst 2 og høist 4 terminer efter amtstingets nærmere bestemmelse og til den av dette fastsatte tid. Første termin kan tidligst kræves indbetalt den 30 september i det budgetaar, for hvilket skatten har været opført til udgift i herredets budget. Sker indbetalingen ikke ved forfald, erlægges 5 pct. aarlig rente, indtil betaling finder sted.

3 mai.
Nr. 1.

§ 5. Eiendomsskatten til amtet blir med andre skatter at fordele og indforde av skattefogden (fogden), der, naar det av amtstinget forlanges, tillike oppebærer herredenes bidrag.

§ 14. Herredsstyret kan forlange, at skattefogden (fogden) skal fordele og indfordre eiendomsskatten til herredet i forbindelse med andre skatter. Ellers utføres fordelingen av ligningsnævnden. Til bruk for denne kan herredsstyret hos vedkommende tjenestemand forlange utskrift av matrikelen mot godtgjørelse av sammes kostende.

Viser det sig, at skatten for nogen eiendom er for lavt beregnet, eller at nogen eiendom urettelig er forbigaaet, kan fornøden berigtigelse ske, dog ikke efter skatte-aarets utløp.

§ 16. Manden lignes for sin og hustruens samlede formue og inntægt, uanset om hustruen har særeieimidler og derav flytende inntægt, og uanset om nogen del av hustruens inntægt er erhvervet forut for egteskapet. Hustru kan dog begjære sig særskilt lignet for særeieimidler samt for utbytte av hendes selvstændige virksomhet (jfr. lov om formuesforholdet mellem ektefæller av 29 juni 1888 § 31). Naar ektefæller er separert eller til stadighet lever adskilt fra hinanden, lignes de særskilt.

Formue og inntægt, som tilhører hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) under 15 aar, lignes underet med familieoverhodets (farens eller i tilfælde morens) formue og inntægt. Dog lignes barnet særskilt, naar det av sin inntægt helt forsørger sig selv, og inntægten ikke erhverves i hjemmet eller skyldes familieoverhodets bedrift.

§ 18. Formue i og inntægt av fast eiendom eller anlæg samt formue i og inntægt av næringsdrift, som knytter sig til saadan eiendom eller anlæg, beskattes i det distrikt, hvori eiendommen eller anlægget er beliggende.

Til eiendomme og virksomheter, der saaledes beskattes, henføres navnlig:

- a. Jordbruk, skog, vandfald samt hus og grund;
- b. lenser, damanlæg, losse- og lastepladser samt skibsverfter;

- 3 mai. c. salterier, fiskevær samt fiskeparker og oplagsindretninger
 Nr. 1. for hummer;
 d. verker, gruber, stenbrudd, sagbruk, møllebruk, kraftanlæg, elektricitetsverker, fabrikker og andre industrielle anlæg samt verksteder for haandverksdrift;
 e. anlæg for handel og omsætning (butik, lager o. s. v.) samt for utførsel;
 f. kontor for privat bedrift, som pleier at holdes aapen i væsentlig samme tid som for vedkommende art av forretninger sedvanlig eller til regelmæssige, forut bekjendtgjorte tider, dog kun av den formue og indtægt, som ikke er at beskatte efter nogen anden bestemmelse i nærværende paragraf;
 g. hoteller, pensionater, sanatorier, gjestgiversteder og andre anlæg for bevertning samt badeetablissementer o. l.

Driftsmidler til fløtningens fremme, saasom lenser (dog ikke sorteringslenser), render, dammer, skjærmer, for hvis bruk der ikke opkræves særskilt avgift utover, hvad der utlignes paa tømmeret til drift og vedlikehold, beskattes for indtægtens vedkommende med indtil 5 pct. av vedkommende anlægs tekniske værdi.

Virksomhet, som er betinget av handelsborgerskap, men ikke er saaledes knyttet til fast eiendom eller anlæg, at skattekritikeringen efter foranstaaende bestemmelser er stedbunden, blir at beskatte i det distrikt, hvor utøveren har borgerskap eller har latt sig indskrive som utførselsberettiget.

Driver den skattepligtige tilvirkning i forbindelse med omsætning fra kontor eller lager av de tilvirkede varer, blir den samlede indtægt av de omsatte varer, forsaavidt kontoret eller lageret findes i anden kommune end den, hvori tilvirkningen foregaar, at skatlægges med $\frac{8}{10}$ i tilvirkningskommunen, $\frac{1}{10}$ i den kommune, hvor kontor haves, og $\frac{1}{10}$ i den kommune, hvor lageret er.

Utførsel (utskibning), der drives av producent, uten at være knyttet til fast anlæg (bokstav e), beskattes ikke særskilt. Hvor utskibning ved denne lovs utførelse særskilt beskattes, tilkommer dog vedkommende distrikt det første aar efter lovens ikrafttræden skat av 30 pct. av den samlede indtægt av de fra vedkommende sted utskibede varer og senere av en hvert aar med 3 pct. nedsat indtægt, saaledes at utskibningsstedets andel i skatten i det 11te aar efter nærværende lovs ikrafttræden er helt ophørt. Utskibning, som foregaar fra en bys havneterritorium, betragtes som foregaat fra byen, forsaavidt varens tilvirkning ikke er foregaat i samme distrikt, hvorfra utskibningen finder sted. Hvad der av indtægten efter disse regler ikke beskattes i utskibningsdistriktet, beskattes

etter de sedvanlige regler, dog saaledes, at altid mindst to tredjedele av indtægten kommer til beskatning i tilvirkningskommunen. 3 mai.
Nr. 1.

Indtægt, der vindes ved hugst av tømmer i egen skog, medtages ikke ved den foran foreskrevne fordeling av beskatningen, men beskattes altid helt i det distrikt, hvor eiendommen er beliggende (jfr. § 48).

Efter nærværende paragrafs bestemmelser beskattes ogsaa gevinst ved avhændelse av faste eiendomme. Likeledes beskattes efter nærværende paragraf panthaver, der har overtat fast eiendom til brukelighet, saavel som enhver, der oppebærer føderaad, grundleie eller faste grundavgifter, som er paaheftet saadan eiendom.

§ 19. Naar elektricitetsverker, derunder indbefattet kraftanlæg, med dertil hørende ledninger og fordelingsanlæg er skattepligtige i flere distrikter, fordeles nettoformuen til beskatning i overensstemmelse med de sedvanlige regler (jfr. § 36 tredje led). Av nettoindtægten blir indtil 5 pct. aarlig av de skattepligtige formuesverdier forholdsmæssig at fordele til beskatning med den ene halvdel paa samtlige disse verdier og med den anden halvdel paa værdien av kraftanlæg og fordelingsanlæg. Mulig overskytende indtægt kommer til beskatning i de distrikter, hvortil salg av elektrisk energi finder sted, i forhold til dettes størrelse.

Er en kommune eier av saadanne anlæg som omhandlet i første led utenfor kommunens eget omraade, ansættes indtægten i vedkommende fremmede kommuner altid til 5 pct. av nettoformuen (jfr. § 36 femte led) i kraftanlægget og fordelingsanlægget og 2½ pct. av nettoformuen i ledningene. Sker omsætning av kraft utenfor kommunens omraade, blir som indtægt at beskatte den erholdte pris med fradrag av utgifter, herunder produktionsomkostninger beregnet i forhold til de omkostninger, der falder paa den samlede omsætning.

Naar der i et vasdrag findes et eller flere reguleringsmagasiner, der anvendes til at forøke vasdragets naturlige lavvandføring, skal nedenfor liggende vandkraftanlæg, der helt eller delvis har tat den forøkede lavvandføring i bruk, beskattes for en del av sin formue i det eller de fremmede skattedistrikter, som berøres av vedkommende regulering.

Denne del av formuen ansættes til:

1. Værdien av reguleringsindretningen som teknisk anlæg.
2. Den for reguleringen ydede erstatning eller — hvis denne ikke kan bringes paa det rene eller erstatning ikke er ydet — den tilsvarende værdi. Denne fastsættes i tilfælde paa grundlag av en pris pr. meter strandlinje, som efter de

3 mai.

Nr. 1.

stedlige forhold kan variere mellem kr. 0,25 og kr. 1,50 pr. meter reguleringshøide.

3. 20 pct. av værdien av den ved reguleringen for hvert enkelt vandkraftanlæg indvundne og ibruktagne kraftøkning. Kraftøkningen beregnes med utgangspunkt i vassdragets lavvandføring uten regulering, hvorved forstaaes den vandføring, som uten regulering har kunnet paaregnes aar om andet i 350 dage av aaret.

Værdien efter post 1 beskattes i det eller de distrikter, hvor reguleringsindretningen er beliggende. Værdien efter post 2 beskattes i vedkommende distrikt, mens værdien efter post 3 fordeles til beskatning mellem de til magasinet støtende distrikter i forhold til de ovenfor damanlægget ydede erstatningsbeløps størrelse eller i tilfælde den tilsvarende værdi beregnet efter regelen i ovenstaaende post 2.

De i posterne 2 og 3 omhandlede værdier samt delingen mellom de forskjellige distrikter fastsettes av riksskattestyret efter opgave fra vassdragskommissionen. Før avgjørelse træffes av riksskattestyret, skal vassdragskommissionen ha git alle vedkommende eiere og ligningsnævnd adgang til at uttale sig angaaende dens opgaver.

Netto-indtægten av den samlede bedrift indtil 5 pct. aarlig rente av nettoformuen blir at fordele til beskatning forholdsmæssig paa de inden hvert distrikt skattepliktige formuesværdier. Den overskytende del av indtægten beskattes i det eller de distrikter, hvor det industrielle anlæg efter almindelige regler er skattepliktig.

Riksskattestyret utfærdiger til veiledning for ligningsmyndighetene almindelige regler om, hvorledes formuen blir at fordele til beskatning mellom de forskjellige distrikter, hvor industrielle anlæg, vandfald og damanlæg er beliggende, samt om formuens fordeling mellom de forskjellige distrikter, der berøres av en regulering.

§ 20. Selskaper og andre skattepliktige indretninger (jfr. § 10 b) har i almindelighet at svare skat av sin samlede formue og indtægt i det distrikt, hvor kontoret er beliggende. Haves flere kontorer, blir skatten at erlægge i det distrikt, hvor hovedkontoret ligger. Haves intet kontor, sker beskatningen i det distrikt, hvor vedkommende bestyrelse har sit sæte. Under egen bestyrelse staaende avdeling av selskap eller anden skattepliktig indretning blir at skatlægge særskilt i det distrikt, hvor avdelingen har sit kontor.

Naar handelsselskaper og andre næringsdrivende selskaper med personlig — solidarisk eller delt — ansvar ikke har over 8 medlemmer, lignedes ikke selskapet som saadant, men medlemmene hver for sig, hvis selskapet inden utgangen av fe-

bruar maaned forlanger, at medlemmene lignes særskilt, og 3 mai.
derhos gir de til saadan særskilt ligning fornødne oplysninger Nr. 1.
om medlemmenes indbyrdes forhold til selskapet. Naar skat-
ten skal ilignes selskapet, blir medlemmene altid særskilt at
skatlægge for formue og inntægt, som de maatte ha utenfor
selskapet.

Ved beskatning til kommunerne av rederiselskap fremgaaes
paa den maate, at formuen og inntægten skatlægges hos sel-
skapet i de distrikter, hvor selskapets aksjonærer eller part-
havere bor, saaledes at bopælsdistrikterne faar saa stor andel
av selskapets formue og inntægt til beskatning, som motsvarer
de inden distriktet den 1 januar i det aar, ligningen fore-
tages, bosatte aksjonærers eller parthaveres andel i selskaps-
formuen og selskapsinntægten. Var selskapet oppløst tidligere,
lægges istedet til grund den dag, da fordelingen av midlerne
til aksjonærerne (parthaverne) i anledning av oppløsningen
paabegyndtes. Den andel i selskapsformuen og selskapsind-
tægten, der representeres av aktier eller parter, tilhørende per-
soner, bosat i utlandet, skatlægges i det distrikt, hvor kontoret
haves, eller bestyrelsen foregaar. I alle tilfælde blir selskapets
samlede formue og inntægt at ansætte av ligningsnævnden (lig-
ningsraadet) i dette distrikt (ligningsdistriktet). Jfr. forøvrig
§ 60 andet led, § 63 andet og tredje led, § 82 fjerde led og
§ 112 tredje led. Ved utskrivning av formues- og inntægtsskat
til staten skatlægges den hele formue og inntægt i lignings-
distriktet.

Som aksjonær (parthaver) i rederiselskap regnes i denne
lov den, som den 1 januar i det aar, ligningen foretages, staar
opført i selskapets aktiebok eller liste over parthaverne som
eier av vedkommende aktie eller part.

Naar aktier (parter) i rederiselskap (herunder ogsaa uten-
landsk) eies av et andet selskap, som har til formaal at eie og
forvalte eller for egen regning omsætte saadanne aktier (par-
ter), behandles aktierne (parterne) som tilhørende de enkelte
medlemmer av dette selskap med den paa hver faldende andel.

Med rederiselskaper likestilles i denne lov selskaper, som
driver fangstvirksomhet paa havet eller bjergningsvirksomhet.

Drives meieri av aktieselskap, blir formuen og inntægten
at skatlægge hos aktieeierne, hvor disse personlig er skatteplig-
tige, forsaavidt selskapet utelukkende eller hovedsagelig tilvir-
ker og forhandler produkter av aktieeiernes gaardsbruk (jfr.
§ 42).

Forsaavidt angaar formue og inntægt, der omhandles i § 13
utenfor bokstav f, sker beskatningen i overensstemmelse med
reglerne i nævnte paragraf.

§ 22. Inden riket bosatte personer og her hjemmehørende

3 mai. skattepligtige selskaper og indretninger kan ikke ilignes skat
 Nr. 1. for formue i faste eiendomme eller anlæg med tilbehør, der er beliggende i utlandet, og kan kun skatlægges for den halve del av indtægten av saadanne eiendomme eller anlæg og av dertil knyttet næringsdrift. Ved beregningen av den skattepligtige formue og indtægt fremgaes saaledes, at gjæld forholdsmæssig føres til avdrag i bruttoformuen i utlandet og i den øvrige bruttoformue, og at renter føres til avdrag i indtægten i utlandet og den øvrige indtægt med en gjældsfradraget motsvarende anpart.

Norsk statsborger eller person med norsk indfødsret, som, efter at ha været fast bosat i utlandet, tar fast bopæl her i riket, er efter bosettelsen indenlands ved de 2 første ligninger, ved hvilke han vil være skattepliktig, fritat for at ilignes skat av formue i kapital, anbragt i utlandet, og av indtægt, som tilflyter ham i utlandet.

§ 26. Formues- og indtægtsskat kan ikke paalægges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendomme, offentlige indretninger og fond.
- c. Amts-, herreds- og bykommuner, forsaavidt angaar eiendomme og indretninger inden kommunens omraade.
- d. Norges Bank.
- e. Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og boligbanken, Den norske stats smaabruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfæstet av Kongen.
- f. Den almindelige brandforsikringsindretning og gjensidige brandassuranse-foreninger, hvis planer er stadfæstet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper og husdyrforsikringsselskaper, som falder ind under bestemmelserne i § 116 i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911.
- g. Universitetet og offentlige skoler.
- h. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsaavidt angaar fast eiendom i fremmede kommuner.
- i. Selskaper og indretninger, som ikke har erhverv til formaal, saasom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem paa ekserserpladsene, fiskerhjem og selskabelige klubber.
- k. Det offentlige veivæsen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.
- l. Kanaler.
- m. Vandledninger med tilhørende bassænger og dammer, som eies av nogen kommune.
- n. Utlændinger, der opholder sig i Norge i studie-øiemed.

De en kommune tilhørende kirkegaarder, krematorier (med urnehal og urnelund), sykehus og sindssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes omraade, kan ikke

paalægges formues- og indtægtsskat, uten forsaavidt der til den 3 mai.
 paagjældende indretning er knyttet virksomhet utover dens Nr. 1.
 egentlige formaal. I saa fald beskattes kun formuen i og ind-
 tægten av denne virksomhet uten fradrag av gjæld eller gjælds-
 renter.

Av skibsfrederi, som en amtskommune driver til lettelse for trafikken til og fra vedkommende amt eller mellem de forskjellige steder inden amtet, svares ikke skat, medmindre amtet oppebærer direkte utbytte av virksomheten.

§ 31. Fuldmægtig for utlænding eller utenlandsk selskap eller indretning, der i nogen kommune her i riket driver nogen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilignede skatter.

Naar medlemmer av handelsselskaper eller andre næringsdrivende selskaper med personlig ansvar efter forlangende lignes særskilt (jfr. § 20 andet led), er selskapet ansvarlig for skatten, hvis den ikke kan erholdes hos medlemmene.

Hvor herredsstyret derom har fattet beslutning, kan skat, ilignet hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn), der arbeider i forældrenes bedrift, opkræves hos vedkommende forældre. Likeledes kan, efter herredsstyrets beslutning, skat, ilignet faste tjenere, opkræves hos den husbond, hos hvem vedkommende er i tjeneste ved skattens forfaldstid. Dog staar adgangen til saadan opkrævning alene aapen, naar forældrene eller husbonden har mottatt skatteseddel for den skattepligtige fjorten dage, inden skatten er forfalden. Under lignende betingelser som for tjenere kan — naar herredsstyret saa beslutter — skat, der er ilignet arbeidere ved stenbrudd, bergverk, offentlige vei- og jernbane-anlæg samt vandutbyggnings- og reguleringsanlæg opkræves hos arbeidsgiveren eller anlæggets bestyrer.

Naar skat betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sit utløg dækket av den skattepligtige og i tilfælde tilbakeholde eller avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skattepligtige skyldig.

§ 32. Skifteforvaltere er ansvarlige for, at det fornødne beløp avholdes av boets midler til dækkelse av skat, der, efterat boet er tat under skiftebehandling, ilignes eller maa forutsættes at ville bli ilignet boet, konkursskyldneren, forsaavidt boet er ansvarlig for hans skat, eller arvelateren. Opgjøres boet av testamentsfuldbyrder, paahviler der denne tilsvarende ansvar.

Lignende ansvar paahviler hvert enkelt medlem av bestyrelser av selskaper og andre skattepligtige indretninger, naar disse opløses og deres midler fordeles mellem parthaverne.

Er midlerne utloddet eller fordelt, uten at det fornødne beløp er avholdt til dækkelse av skatten, kan denne, om den

3 mai. ellers vilde være uerholdelig, indfordres hos konkurskreditorerne, arvingerne eller parthaverne, der dog kun er ansvarlige hver for sin andel av samme.

Selvskiftende arvinger er solidarisk ansvarlige for skattens erlæggelse; dog er ingen av dem forpligtet til at erlægge mer, end han har mottatt i arv.

Proklama, der utstedes i boer, er uten indflydelse paa skattekrav efter nærværende lov.

§ 33. Naar et bo skal sluttet, kan skifteforvalteren, testamentsfuldbyrderne eller de selvskiftende arvinger tilstille ligningsnævnens formand (ligningsraadet eller det i § 87 omhandlede utvalg) selvangivelse over boets inntægt til slutningsdagen og samtidig kræve utregnet og opgit den skat, som boet vil ha at utrede av sin inntægt i det løpende kalenderaar. Er aarets ligning endnu ikke avsluttet, kan boets eller i tilfælde avdødes skat av formue og inntægt i det foregaaende kalenderaar paa samme maate kræves utregnet og opgit.

Paa lignende maate kan, naar et selskap eller anden skattepliktig indretning skal oppløses, vedkommende bestyrelse kræve utregnet og opgit skat som omhandlet.

Ligningsnævnden eller, hvis denne ikke er samlet, nævnens formand (i tilfælde ligningsraadet) foretar den fornødne prøvelse av selvangivelsen og utfører ligningen, hvorefter skatten beregnes efter den ved aarets ligning benyttede skatteprocent eller — om denne endnu ikke er fastslaaet — efter den ved forrige ligning benyttede procent. Skatten beregnes i tilfælde særskilt av hvert kalenderaars inntægt.

Har vedkommende skifteforvalter (testamentsfuldbyrdere eller selvskiftende arvinger) eller bestyrelse ikke faat meddelelse om skattens størrelse inden 6 uker, efterat begjæringen om skatlegning er inkommet til ligningsmyndigheten, kan intet krav paa skat siden fremsættes mot boet eller vedkommende selskap, forening eller partrederi.

§ 35. Opstaar der tvist om, i hvilket distrikt en skattepligtigs formue eller inntægt efter reglerne i nærværende kapitel blir at beskatte, skal vedkommende regjeringsdepartement endelig avgjøre tvisten, hvis de paagjældende kommuner stiller forlangende derom, og den skattepligtige samtykker i saadan avgjørelse eller har deponert skatten i overensstemmelse med § 116. Departementets kjendelse skal begrundes, forsaavidt grundene antages at ha betydning utover den foreliggende sak.

Efter begjæring av vedkommende kommunestyre og anbefaling av riksskattestyret kan Kongen med andet lands regjering slutte overenskomst om fastsettelse av specielle regler for beskatningens fordeling mellem Norge og det fremmede land,

naar en næring drives under saadanne forhold, at vedkommende 3 mai.
av indtægten er skattepligtig i begge land. Nr. 1.

§ 41. Indtægten ansættes til det beløb, som den skattepligtige i det sidst forløpne aar, regnet til 31 december (indtægtsaaret), har indvundet i penger eller penges værdi, uten hensyn til hans indtægt i det aar, for hvilket skatten lignes (skatteaaret).

Hvis den skattepligtige driver næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, og han for ligningsnævnden godtgjør, at han maa benytte et andet regnskapsaar end kalenderaaret, blir indtægten at ansætte til det beløb, som den har utgjort i det sidste regnskapsaar, der er forløpet før 1 januar i det aar, ligningen foretages.

Det samme gjelder skattepligtige, som driver gaardsbruk, og dertil knyttede bierhverv (§ 46), og som for denne næring fører regnskap, forsaavidt dette er opgjort overensstemmende med de for et ordentlig regnskapshold gjældende grundsætninger.

Fra disse regler gjelder de undtagelser, som fremgaar av de i §§ 46—53 indeholdte forskrifter om indtægtenes ansættelse med et aarlig gjennomsnittsbetrag.

Indtægten ansees i almindelighet oppebaaret ved det tidspunkt, da fordelene virkelig tilflyter den skattepligtige. Bestaar indtægten i et pengebeløb eller anden ydelse, ansees den oppebaaret, naar beløpet virkelig erlægges, eller i tilfælde ved det tidligere tidspunkt, da der opstaar adgang for vedkommende til at faa beløpet utbetalt eller ydelsen erlagt.

Utgifter, der kommer til fradrag ved indtægtsansættelsen, henføres i almindelighet til det tidspunkt, da utgiften utredes.

§ 43. Til indtægt henregnes ogsaa gevinst, hvorved tilfældet i større eller mindre grad har været medvirkende, saasom gevinst ved lotteri, ved landslod, ved opdagelse av ertser og mineraler, ved fund etc.

Gevinst ved avhændelse av faste eiendomme, værdipapirer eller andre formuesgjenstande regnes som indtægt for avhænderen, naar de er erhvervet av ham paa anden maate end ved arv eller gave i løpet av de sidste 5 aar, før avhændelse finder sted, eller avtale derom træffes. Det samme gjelder, naar de maa antages erhvervet av sælgeren for at avhændes med fordel, eller naar de er erhvervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende. Drift av almindelige gaardsbruk og av leiegaarder, som væsentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende. Gevinst, der erhverves ved salg av tomter i byer eller bymæssig bebyggede strøk paa landet eller i deres umiddelbare nærhet, saavelsom gevinst ved avhændelse av forretning eller virk-

3 mai. somhet, av patent-, forfatter-, kunstnerret og lignende regnes
 Nr. 1. alltid som inntægt.

§ 44. Fra det antagne bruttobeløp av inntægten drages, foruten renter av skatyderens gjæld, alle utgifter, der skjønes at være paadragt til inntægten erhvervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer saaledes:

- a. Driftsomkostninger, derunder indbefattet lønninger, men ikke utgifter til den skattepligtiges og families underhold og betjening eller til bolig for ham eller hans husstand.
- b. Utgifter til vedlikeholdelse og forsikring av hus samt lignende utgifter til skibe, fiskebaater, redskaper og andre som driftsmidler benyttede faste eller rørlige eiendele, men ikke til indbo og lignende, som brukes i den skattepligtiges eller hans families bopæl eller husholdning.
- c. Ordinære avskrivninger for værdiforringelse ved slit og forældelse av skibe, baatnøst, anlegg, maskiner, for driften av gaardsbruk nødvendige hus og lignende betydelige driftsmidler, der er bestemt til varig bruk, dog kun i den utstrækning, hvori forringelsen ikke allerede maatte være tatt i betraktning ved befølgelsen av reglerne under foranstaaende bokstaver a og b.
- d. Tap paa utestaaende fordringer i forretningsvirksomhet saavel som andet tap i næring eller forretningsforetagender, dog kun i den utstrækning, hvori tapet ikke allerede maatte være tatt i betraktning under foranstaaende bokstaver a og b, og naar det er et driftsmiddel, som er tapt, i ethvert fald ikke med et større beløp, end hvad der maatte gjenstaa som dets værdi efter fradrag av foretagne avskrivninger i henhold til bokstav c.
- e. Leie-, bruks- eller forpagningsavgift, føderaad, regelmæssige understøttelser og lignende utredslar, som den skattepliktige ifølge lov er forpliktet til eller ved overenskomst har forbundet sig til at yde, og som efter nærværende lovs regler ved beskatningen regnes som inntægt for mottageren.
- f. Skatter og avgifter, der paahviler faste eiendomme eller særskilte bedrifter eller erhverv.
- g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller anden tjenestestilling, saavel som byrder, der paahviler saadan stilling, saasom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortræder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfælde av underskud paa den til saadanne utgifters bestridelse tilstaaende godtgjørelse.
- h. Tvungne innskud i pensionskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- eller alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie.

i. Beløp, som ved skibsfart, fangstvirksomhet paa havet eller bjergningsvirksomhet avsettes for at dække utgifter til klassifikation eller kjedelfond eller assuransepræmie, forsaavidt det ikke overskrider et rimelig maal.

Skattepliktig, som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved indtægtsansættelsen kræve fradrag de aarlige livsforsikringspræmier for et beløp av indtil kr. 200,00. Det samme gjælder præmie til frivillig sykeforsikring.

Angaaende størrelsen av det indtægtsfradrag, som blir at indrømme for værdiforringelse av driftsmidler ved slit og forældelse, utfærdiges regler av riksskattestyret i den utstrækning, som ansees paakrævet til veiledning for ligningsmyndighetene.

§ 49. Indtægt av fiskeri, der har været drevet som næring i mindst 3 aar, samt under lignende vilkaar indtægt ved kjøp og salg av fisk — bortset fra salg i smaat — ansættes til, hvad utbyttet har utgjort i gjennemsnit for de sidstforløpne 3 aar. Foreligger nøiagtige opgaver over utbyttets størrelse i de paagjældende aar, lægges disse opgaver til grund for ansættelsen, ellers ansættes utbyttet skjønsmæssig. Forsaavidt angaar indtægt av fiskeri medtages i alle tilfælde ved ansættelsen, hvad der av utbyttet er forbrukt av skatyderen og hans husstand. I bruttoutbyttet gjøres fradrag for medgaaede driftsutgifter, iberegnet slitage og tap av fiskeredskaper.

§ 54. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller indretning — uanset om vedkommende i formen optræder som leverandør, laangiver, garant eller lignende — efter omstændighetene maa antages at være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen, paa væsentlig samme maate som en deltager, blir der ved beskatningen at ta hensyn hertil. Ligningsnævnden kan i saadant tilfælde ansætte formue og indtægt efter eget skjøn over forretningens midler og avkastning. Paa samme maate forholdes, naar en skatyder kjøper eller sælger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som paa grund av et interessefællesskap maa antages at være sat anderledes, end tilfældet vilde ha været, om saadant interessefællesskap ikke hadde foreligget.

§ 55. Det paaligger enhver skattepliktig at bidra til, at hans skatteplikt i rette tid bringes paa det rene, og ikke at foreta noget, der har til hensikt at forhindre fyldestgjørelse av hans skatteansvar.

Enhver skattepliktig har at meddele de opplysninger, som ligningsmyndighetene begjærer i anledning av skattemandtallets optagelse. Saadan opplysningsplikt paahviler ogsaa enhver med hensyn til skattepliktige, som bor i hans hus, eller som

3 mai.
Nr. 1.

- 3 mai. han iøvrig avgir grund eller husrum til, eller hvis forretninger
Nr. 1. han for nogen del bestyrer.

§ 59. Selvangivelserne indleveres inden utgangen av januar maaned. Selvangivelser for skattepligtige, som henhører under § 56 bokstav a, b og c, behøver dog ikke at indleveres før utgangen av februar. Naar saadanne skattepligtige inden utgangen av februar godtgjør, at deres aarsregnskap paa grund av særegne omstændigheter ikke har kunnet avsluttes til denne tid, skal der indrømmes dem den nødvendige utsættelse, dog ikke lenger end til utgangen av mars. Andre skattepligtige kan om fornødent paa ansøking, som maa være inkommet til ligningsnævnden (ligningsraadet) inden utgangen av januar eller den i medhold av denne paragrafs sidste led bestemte frist, tilstaaes utsættelse indtil utgangen av februar.

Næringsopgaverne indleveres inden utgangen av januar maaned.

Herredsstyret kan beslutte, at den almindelige frist saavel for selvangivers som næringsopgavers indlevering sættes ved et tidligere eller et senere tidspunkt, dog ikke før 15 januar eller senere end utgangen av februar.

§ 63. Skattepligtige aktieselskaper, partrederier og foreninger er forpligtet til paa forlangende at tilstille vedkommende ligningsnævn (ligningsraad) avtryk eller gjenpart av sine aarsoppgjør.

Selskaper, som driver skibsrederi, og dermed med hensyn til beskatning likestillede selskaper er forpligtet til inden hvert aars 15 februar uopfordret at tilstille ligningsnævnden i det distrikt, hvor kontoret haves eller bestyrelsen foregaar, opgave over aktiekapitalens størrelse og aktiernes (parternes) antal og størrelse samt fortegnelse over aktionærene (parthaverne) med tilføiende av hver enkelts bopæl og antal aktier (parter) og disses nummer. Fortegnelsen utfærdiges i to esemplarer særskilt for hvert av de distrikter, hvor nogen aktionær (parthaver) er bosat, og saaledes at hver fortegnelse kun omfatter de inden vedkommende distrikt bosatte aktionærer (parthavere). Over aktionærer (parthavere), som er bosat i utlandet, utfærdiges særskilt fortegnelse. Fortegnelsen utfærdiges paa grundlag av selskapets aktiebok eller liste over parthavere.

Bestyrelsen for et selskap, som eier aktier i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap, er, forsaavidt § 20, 5 led, kommer til anvendelse, forpligtet til paa forlangende at meddele opgave over medlemmenes navn og bopæl til vedkommende ligningsmyndighet.

Livrente- og livsforsikringsselskaper er forpligtet til paa forlangende at meddele ligningsmyndighetene opgave over de

til forsikrede inden distriktet i det sidstforløpne aar utbetalte 3 mai.
beløp. Nr. 1.

§ 65. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller indretninger, saavel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemænd, tyende eller andre faste arbeidere i sin tjeneste, er forpligtet til paa forlangende at indsende indberetning om de disse i det sidstforløpne aar utbetalte lønninger eller ydede godtgjørelser bestaaende i penger eller i andre ydelser eller fordele — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemænd, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Den samme forpligtelse paahviler formænd i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsaavidt angaar den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse. Indberetningene, der avfattes efter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnævnden har at tilstille vedkommende, kan fordres av git inden utgangen av januar maaned.

§ 71. Med iagttagelse av bestemmelseerne i §§ 72—79 foreskriver herredsstyret de regler, som skal befølges ved ligningen. Bestaar et herred av flere sogn, og der for hvert sogn er valgt særskilt ligningsnævn (§ 68 andet led), kan herredsstyret vedta særskilte regler for hvert sogn.

Til ligningsreglernes gyldighet utkræves amtsskattestyrets bifald.

Den skattepliktiges adgang til ved rettergang paa sedvanlig maate at la prøve lovligheten av de anvendte ligningsregler er ham forbeholdt.

§ 72. Formuesskatten til herredet maa i almindelighet ikke utgjøre mer end kr. 2,00 og ikke mindre end kr. 0,50 av hvert 1000 kroner.

Herredsstyret har adgang til for hver full procent, som indtægtsskatten stiger over 10, at forhøie formuesskatten med kr. 0,20 av hvert 1000 kroner over det foran bestemte maksimum, dog saaledes, at den ikke i noget tilfælde kan utlignes med et høiere beløp end kr. 3,00 av hvert 1000 kroner.

§ 73. Den kommunale indtægtsskatøren skal herefter utgjøre høist 12 pct. Dog skal der altid være adgang til at utligne et likesaa stort samlet beløp paa indtægten som det beløp, der blev utlignet paa denne det nærmest foregaaende aar, saalænge skatøren herved ikke bringes til at overstige 15 pct.

Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate, at indtægtsskatøren enkelte aar sættes høiere, naar herredsstyret med mindst $\frac{2}{3}$ flertal beslutter at andra herom. For at saadan tilladelse skal meddeles, maa det godtgjøres, at ligningsansættelserne er rimelige, at en hensigtsmessig reduktionstabel er anvendt, og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet.

3 mai. Departementet kan kræve ligningen undergit nærmere prøvelse
 Nr. 1. av riksskattestyret, som, hvor dertil findes grund, paabyr om-
 ligning under befølgelse av nærmere angivne regler eller an-
 vendelse av en forandret reduktionstabel.

§ 75. Av indtægten skal i almindelighet et visst beløb
 være skattefrit.

Ansættelsen av det skattefrie beløb skal bero baade paa
 antallet av de personer, skatyderen har at forsørge, og paa ind-
 tægtens størrelse.

Til bestemmelse av det skattefrie beløb for hver enkelt
 skatyder indeeles de skattepligtige i 8 klasser, hvorav

- 1 klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge;
- 2 til 7 klasse omfatter dem, der har henholdsvis 1, 2, 3,
 4, 5, 6 personer at forsørge;
- 8 klasse omfatter dem, der har 7 eller flere personer at
 forsørge.

Hvilke personer der ved klasseansættelsen skal henregnes
 til forsørgede, bestemmes av herredsstyret. Til forsørgede blir
 dog altid at henregne den skattepligtiges arbeidsudygtige for-
 ældre, barn (adoptivbarn og pleiebarn), der er under 15 aar eller
 ikke arbeidsdygtige, samt arbeidsudygtig egtefælle, naar de
 virkelig forsørges av den skattepligtige eller efter § 16 lignedes
 sammen med denne. Hvis egtefællerne i henhold til § 16, 2
 punktum, lignedes særskilt, blir det skattefrie beløb at beregne,
 som om egtefællerne var lignet underet, og at fradra forholds-
 vis i deres indtægt. Antallet av forsørgede den 1 januar i det
 aar, ligningen foretages, lægges til grund for klasse-ansættelsen.

§ 76. Den skattefrie del av indtægten utregnes efter en
 av følgende tabeller:

(Tabellerne er overensstemmende med skatteloven for lan-
 det av 18 august 1911 § 76).

Omgjørelsen av den av ligningsnævnden ansatte indtægt
 (den antagne indtægt) til den indtægt, hvorpaa skatten skal
 fordeles (den skatbare indtægt), sker paa følgende maate:

Utgjør den antagne indtægt i hver av de 8 klasser i tabel
 I og tabel II henholdsvis kr. 1000,00, 1160,00, 1320,00, 1480,00,
 1640,00, 1800,00, 1960,00, 2120,00 eller derover, i tabel III og
 IV henholdsvis kr. 900,00, 1050,00, 1200,00, 1350,00 1500,00
 1650,00, 1800,00, 1950,00 eller derover, fremkommer den skat-
 bare indtægt ved fradrag av det i tabellens nederste linje for
 den paagjældende klasse opførte beløb.

Er den antagne indtægt mindre end foranførte beløb,
 men større end de i tabellen opførte helt skattefrie grund-
 beløb, fremkommer den skatbare indtægt i hver klasse ved
 fradrag av det skattefrie grundbeløb samt derhos en saa stor brøk-

del av de overskytende indtægtsdele, som angives under de i 3 mai.
tabellerne opførte henholdsvis 9, 8, 8 og 7 reduktionstrin. Nr. 1.

Er den antagne indtægt ikke større end det hele skattefri grundbeløb, blir ingen skat at iligne vedkommende.

I tabellerne kan de skattefri grundbeløb besluttet forandret, gennemgaaende for alle klasser, efter et av nedenstaaende alternativer:

(Alternativerne er overensstemmende med skattelov for landet av 18 august 1911 § 76).

Grænsebeløpene paa samtlige reduktionstrin saavel som tallene i tabellens sidste linje gives altid det samme fradrag eller tillæg som de skattefri grundbeløb.

Tabellernes brøker kan med amtsskattestyrets samtykke nedsættes gennemgaaende med $\frac{1}{10}$ eller $\frac{2}{10}$.

Der skal ved offentlig foranstaltning til bruk for ligningsnævnene utarbeides beregningsskemaer, der viser den skatbare indtægts beløb under forskjellige alternativer for reduktionen av den antagne indtægt.

§ 79. Der kan fastsættes et mindste beløb av skat, som enhver, der efter de vedtagne regler er skattepliktig av sin indtægt, har at erlægge, om end hans skat ved likefrem anvendelse av reglerne vilde blit mindre. Dette beløb maa ikke overstige kr. 2,00.

§ 82. Ligningsnævnden sammentræder i almindelighet i januar maaned. Det første møte sammenkaldes av herredsstyrets ordfører. De senere møter berammes av ligningsnævnens formand.

Hvor ligningsraad er oprettet, paabegynder dette prøvelsen av selvangivelserne, saa snart disse indkommer.

Er der i skattedistriktet nogen fast eiendom eller anlæg, eller drives der i distriktet nogen næring eller virksomhet, hvorav den skattepliktige blir at iligne statsskat i andet distrikt, foretages ansættelsen snarest mulig av den paagjældende brutto- og nettoformue samt indtægt eller i tilfælde underskud (jfr. § 45 1ste led). Opgave over de foretagne ansættelser blir, saasnart ske kan, at tilstille ligningsnævnden i det distrikt, hvor vedkommende skat skrives, til avbenyttelse ved utregningen av hans statsskat.

Likeledes skal der snarest mulig foretages ligning av rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap (jfr. § 20 3dje led). Ligningsnævnden sender snarest mulig det ene eksemplar av den i § 63 omhandlede fortegnelse til vedkommende boligdistrikters ligningsnævn og meddeler samtidig, hvorledes formuen og indtægten er ansat, og hvilken del derav falder til beskatning i de enkelte distrikter. Disse opgaver blir at lægge til grund for skatlægningen. Mener

3 mai. nogen ligningsnævn, at fortegnelsen eller fordelingen er urigtig, sender den snarest mulig efter mottagelsen sin indvending ledsaget av fornødne forklaringer og bevisligheter til ligningsdistriktets ligningsnævn. Leder saadan indvending til ændring i fordelingen mellem distrikterne, sender ligningsdistriktets ligningsnævn underretning herom til ligningsnævnden i de distrikter, som ændringen angaar. En ligningsnævn kan ogsaa, inden 4 uker efterat ligningsforretningen i dens distrikt er utlagt, begjære amtsskattestyrets eller — hvis noget distrikt utenfor amtet er interessert i saken — riksskattestyrets avgjørelse angaaende fordelingen.

§ 83. Selvangivelserne prøves av ligningsnævnden under benyttelse av de til dens raadighet staaende midler. Finder nævnden ikke grund til at betvile en selvangivelses rigtighet og fuldstændighet, blir denne uten videre at ta tilfølge som grundlag for vedkommendes ligning. Skjønsmæsige ansættelser foretages av ligningsnævnden eller undergives særlig prøvelse av denne, hvis de allerede er gjort i selvangivelsen.

Finder ligningsnævnden selvangivelsen uklar, eller antar den, at formuen eller indtægten er for lavt eller ikke fuldstændig opgit, eller at fradragsposter er opført med for stort beløp, har nævnden at tilstille vedkommende meddelelse herom og kan samtidig opfordre ham til at meddele skriftlig oplysning angaaende opgivne punkter i selvangivelsen eller til personlig at møte for et utvalg av nævndens medlemmer til berammet tid og sted. Skattepliktig, hvem underretning som nævnt er tilstillet, kan i hvert fald kræve, at der gives ham anledning til mundtlig at forklare sig. Naar han ved forfald, som godkjendes av nævnden, er hindret fra at møte eller fra personlig at erklære sig, kan dette paa hans ansvar ske ved fuldmægtig, som er nøie kjendt med hans forhold.

Ligningsnævnden kan forlange adgang for to medlemmer av nævnden til at gjøre sig bekjendt med den skattepligtiges regnskapsbøker. Paa nævndens vegne kan undersøkelsen foretages ved to regnskapskyndige revisorer. Disse medlemmer eller revisorer vælges av nævnden, men en av dem skal kunne utpekes av den skattepligtige, om han inden otte dage efter at ha mottat ligningsnævndens begjæring om undersøkelsen meddeler, hvem han ønsker valgt. Med den skattepligtiges samtykke kan undersøkelsen foretages av én revisor. Vedkommende medlemmer eller revisorer maa ikke være personer, der staar i konkurranseforhold til den skattepligtige, medmindre denne samtykker i, at saadanne opnevnes. Foretages undersøkelsen av revisorer, avgir de skriftlig indberetning om undersøkelsen.

De opnævnte medlemmer av nævnden har i en særskilt protokol at indføre resultatet av sin undersøkelse. De med-

3 mai.
Nr. 1.

deler nævnden de fornødne talopgaver, men maa ikke underrette nogen om, hvad de forøvrig har bragt i erfaring om den skattepligtiges forretningsforhold.

Naar nævnden har indhentet de oplysninger, den anser fornødne, fastsætter den efter bedste skøn den formue og indtægt, hvorefter vedkommende skal beskattes. Nævnden er herunder berettiget til baade at forhøie opførte formues- og indtægtsposter, at nedsætte og utelate fradragsposter og at tilføie formues- og indtægtsposter, som ikke er opført, naar den dertil finder tilstrækkelig grund.

Nedsættelse av de i en selvangivelse opførte formues- og indtægtsposter eller forhøielse av fradragsposterne kan i almindelighet ikke ske. Hvis imidlertid ligningsnævnden finder avgjørende grund til at anta, at en for høi angivelse av nogen formues- eller indtægtspost eller for lav angivelse av nogen fradragspost foreligger, er den, efter saavidt mulig at ha git utstederen av selvangivelsen anledning til at forklare sig, berettiget til at foreta fornøden berigtigelse.

Opholder utstederen av en selvangivelse sig i utlandet, eller er hans opholdssted ubekjendt, kan den av ham angivne formue og indtægt forhøies, uten at han har krav paa at bli varslet av ligningsnævnden.

For alle væsentlige avvikelser fra en foreliggende selvangivelse skal grundene anføres i ligningsnævnens forhandlingsprotokol.

Hvor ligningsraad er oprettet, har dette i ligningsnævnens sted overensstemmende med, hvad der i nærværende paragraf er foreskrevet, at foreta prøvelsen av selvangivelserne og paa grundlag av disse at fastsætte de paagjældende skattepligtiges formue, indtægt og klasse. Ved sine skjønsmessige ansættelser har ligningsraadet at befølge de takseringsregler, der er fastsat av ligningsnævnden. Den fastsatte formue, indtægt og klasse meddeles ligningsnævnden, som derimot ikke maa gjøres bekjendt med selvangivelsernes indhold.

§ 84. Næringsopgaverne gennemgaaes og prøves av ligningsnævnden. Ansættelsen av den paagjældende formue og indtægt foretages av nævnden under behørig benyttelse av opgaverne og de fastsatte takseringsregler. Er der i vedkommende formular for selvangivelse indtat de fornødne poster til oplysning om en nærings utbytte og den til samme knyttede formue (§ 57 sidste led), foretages gennemgaaelsen og prøvelsen av disse poster av ligningsraadet i distrikter, hvor saadant raad er oprettet.

For de skattepligtige, fra hvem ingen selvangivelse eller næringsopgave er mottat, ansætter ligningsnævnden formue og

3 mai indtægt efter bedste skjøn, i tilfælde efterat den har latt ind-
Nr. 1. hente de oplysninger, som den finder fornødne.

Det paaligger ligningsnævnden at forhøie det foregaaende aars ansættelser av de skatyderes formue og indtægt, som har undlatt at efterkomme forpligtelsen til at indlevere selvangivelse, og som indgaar under de i § 56 bokstav a, b og c anførte skatydere, eller som ved foregaaende aars kommunale ligning har været ansat i en indtægt av mindst kr. 2 000,00. Denne grænse kan av herredsstyret nedsættes indtil kr. 1 000,00. Forhøielsen skal mindst utgjøre 10 pct. av det foregaaende aars formues- og indtægtsansættelser ved den kommunale ligning. Gjentages forsømmelsen, sættes forhøielsen hver gang mindst til det dobbelte av det foregaaende aars forhøielse.

§ 85. Summen av den for en skatyder ansatte formue kan avrundes nedad til det nærmeste antal kroner, der er delelig med 100, naar formuen utgjør mindre end kr. 10 000,00, og ellers til det nærmeste antal kroner, der er delelig med 1 000.

Summen av den for en skatyder ansatte indtægt kan avrundes nedad til det nærmeste antal kroner, der er delelig med et tal, som, naar indtægten utgjør mindre end kr. 1000,00, ikke er større end 25 og ellers ikke er større end 100. Likeledes kan den skatbare indtægt avrundes nedad til det nærmeste med 10 eller 5 delelige tal.

Nogen anden avvikelse maa ikke av nogensomhelst grund gjøres hverken til forhøielse eller nedsættelse av den formue eller indtægt, som opføres.

Naar utredelsen av den fulde skat antages paa grund av særegne omstændigheter at ville falde særdeles trykkende for eller av andre grunde særdeles ubillig imot nogen skattepliktig, kan ligningsnævnden herom gjøre forestilling til herredsstyret og anbefale vedkommende til nedsættelse eller eftergivelse av skatten.

§ 86. Skatteligningen bør være tilendebragt inden 15 april. Ligningsnævdens forhandlinger — derunder indbefattet de vedtagne takseringsregler — indføres i en av formandskapets ordfører autorisert protokol.

Efter skatteligningens tilendebringelse besørger ligningsnævdens formand utlagt til almindelig eftersyn paa et eller flere steder en skatteliste over samtlige skattepliktige. Denne liste skal indeholde de anvendte ligningsregler, reduktionstabellen, skatøren, den ilignede skat samt formue, indtægt og klasse, hvorefter hver enkelt skattepliktig er skatlagt til kommune og stat. Utlæggelsen kundgjøres paa sedvanlig maate. Samtidig med utlæggelsen gives utenbygdsboende skatydere meddelelse om den ilignede skat samt formue, indtægt og klasse.

Enhver skattelignet kan ved henvendelse til ligningsnævnden (ligningsraadet, de til gjennomgaaelse av den skattepligtiges regnskapsbøker opnævnte medlemmer av ligningsnævnden) erholde opplysning om, hvorledes ligningsansættelserne for hans eget vedkommende er fremkommet. 3 mai. Nr. 1.

Det samme gjelder en ligningsinstans i et skattedistrikt, hvor nogen aktionær (parthaver) i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap er bosat overfor en ligningsinstans i det skattedistrikt, hvor selskapets ligningsansættelser er foretat.

Samtidig med ligningsforretningens tilendebringelse har ligningsnævnden at oversende til statens og kommunens oppbørselsbetjenter bekræftede utskrifter av ligningen henholdsvis for stats- og kommuneskattens vedkommende. Senest 4 uker efter ligningsforretningens tilendebringelse avgir ligningsnævnens formand gjennom amtmanden indberetning til vedkommende regjeringsdepartement i den form, som dette foreskriver. Samtidig har ligningsnævnden at oversende til amtsskattestyret en bekræftet avskrift av ligningsforretningen i dens helhet og til statens oppbørselsbetjent en bekræftet utskrift av statsskatteligningen, hvilken utskrift blir at benytte ved ligningens revision.

Indløper de i § 82 tredje og fjerde led omhandlede opgaver efter ligningens avslutning, har ligningsnævnens formand at dra omsorg for, at omberegning av den paagjældende skattepligtiges statsskat og utregning av herredsskat sker snarest mulig, og at fornøden underretning meddeles vedkommende oppbørselsbetjent.

§ 88. Klage over ligningen maa for at komme i betraktning indgives skriftlig til ligningsnævnens formand (ligningsraadet) inden 4 uker fra den dag, da skattelistsens utlæggelse blev kundgjort.

Klage kan gaa ut paa:

- a. At klageren urettelig er skatlagt eller forbigaat, er skatlagt efter en for høi eller for lav ansættelse av formue eller indtægt eller henført til en feilagtig klasse.
- b. At nogen anden skattepliktig urettelig er forbigaat, er skatlagt efter en for lav ansættelse eller henført til en for lavt beskattet klasse.

Klage av sidstnævnte art maa være fremført enten av statens oppbørselsbetjent eller av en eller flere, hvis paaliggende kommuneskat utgjør i det mindste enten kr. 200,00 eller 5 pct. av, hvad der i det hele er utlignet. Begge arter av klage skal indeholde bestemte paastande, støttet til forklaringer om de efter klagerens formening sande forhold.

3 mai. Klage over ansættelse, der er foretat av ligningsraadet,
 Nr. 1. behandles av dette, andre klager behandles av ligningsnævnden.

Efter klagefristens utløp og efterat de undersøkelser, der maatte findes fornødne, er anstillet, blir hver klage særskilt at avgjøre ved kjendelse, som i korthet skal begrundes. Kjendelsen og grundene tilføres protokollen. Ingen forhøiet eller ny ansættelse maa ske i anledning av saadan klage som omhandlet under bokstav b, førend der har været git vedkommende skattepligtige anledning til at uttale sig.

Naar behandlingen av samtlige klager er tilendebragt, besørger ligningsnævnens formand utlagt til eftersyn en liste over ansættelserne for samtlige skattepligtige, hvis ligning har været paaklaget. Klagebehandlings avslutning og listens utleggelse kundgjøres paa sedvanlig maate. Enhver klager kan ved henvendelse til ligningsnævnens eller i tilfælde ligningsraadets formand i overensstemmelse med, hvad derom er foreskrevet i kundgjørelsen, erholde opplysning om sin klages avgjørelse og om, hvorledes avgjørelsen er begrundet.

Klage over ligning av rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap kan blot indgives til ligningsmyndighetene i ligningsdistriktet. Ligningsnævnden i en aktionærs (parthavers) bopælsdistrikt kan indgi klage over, at et saadant selskap urettelig er forbigaaet eller skatlagt efter en for lav ansættelse.

§ 92. Overligningsnævnden har ved kjendelse, der i korthet skal begrundes, at avgjøre de til den indkomne klager og derunder at bestemme den formue og inntægt, hvorefter skatten skal beregnes, samt den klasse, hvortil vedkommende skattepligtige skal henføres.

Naar klagernes behandling er avsluttet, fremgaaes ved overligningsnævnden paa samme maate som i § 88, næstsidste led, foreskrevet for ligningsnævnden.

§ 93. Utenbygds skatydere, som er ilignet skat i henhold til § 18, samt utlændinger og utenlandske selkaper, der er skattepligtige i overensstemmelse med § 23, kan forlange klager over sin ligning paakjendt — istedenfor av den almindelige overligningsnævn — av en særskilt klagenævn. Ogsaa indenbygds skatyder har adgang til at benytte saadan klagenævn istedenfor overligningsnævnden, naar amtsskattestyret deri samtykker av særlige grunde, saasom formedelst den av vedkommende skatyder drevne nærings specielle beskaffenhet.

Forlangendet maa, hvis det ikke er fremsat i klagen til ligningsnævnden (jfr. § 91), være indkommet til amtmanden inden 4 uker fra den dag, da avslutningen av ligningsnævnens klagebehandling blev kundgjort. Forsaavidt klagens paakjendelse av særskilt klagenævn er betinget av amtsskattestyrets

samtykke, og saadant ikke meddeles, har amtsskattestyret at 3 mai.
 oversende klagen til paakjendelse av overligningsnævnden, med
 mindre vedkommende klager for dette tilfælde har tilkjendegitt, Nr. 1.
 at han ikke ønsker klagen videre fremmet.

Særskilt klagenævnd skal bestaa av tre eller, om amtsskattestyret saa bestemmer, fem medlemmer. I første tilfælde vælger herredsstyret ett, i det andet tilfælde to av medlemmene, mens amtsskattestyret, eller om amtstinget saa bestemmer, amtmanden opnævner i første tilfælde to, i andet tilfælde tre av medlemmene, som ikke maa være skattepliktige til ligningskommunen. Ved opnævnelsen bestemmer amtsskattestyret (amtmanden) til- like, hvem der skal være nævndens formand og i tilfælde næst- formand, og opnævner samtidig to varamænd.

Pliktige til at motta valg som medlem av særskilt klage- nævnd er indvaanere av vedkommende amts byer og landdi- strikter saavel som indvaanere av tilstøtende amter, der ikke bor over 50 kilometer fra ligningsnævndens møtested eller fra den eiendom eller det anlæg, klagen gjælder. Medlemmer uten- for vedkommende amt blir at opnævne gjennom deres amts- skattestyre.

Avgjørelsen sker ved begrundet kjendelse. Om avgjørelsen og de grunde, hvorpaa denne er støttet, meddeles klageren un- derretning snarest mulig.

Der tilkommer klagenævndens medlemmer i tilfælde av reiser skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Denne utbetales av vedkommende herred, men blir helt at er- statte herredet av klageren, hvis kjendelse ikke falder ut til gunst for denne. Opnaar klageren nedsættelse, uten at denne er væsentlig i forhold til den ilignede skat, avgjør nævnden, hvorvidt erstatning skal erlægges av klageren, samt i tilfælde dens størrelse.

§ 94. Ligningsnævnden (ligningsraadet) og de overord- nede instanser kan under klagebehandlingen opfordre klageren til at fremlægge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker eller til at besvare bestemte spørsmåal og overhodet til at meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling, som findes for- nødne. Hvis klageren ikke etterkommer opfordringen, kan ved- kommende ligningsinstans undlate at ta hensyn til klagen.

Forevisning av regnskapsbøker etter opfordring av lignings- nævnden eller overligningsnævnden sker i tilfælde for et utvalg av vedkommende nævnd, bestaaende av 2 medlemmer eller for en eller to regnskapskyndige revisorer. I sidste fald frem- gaaes der paa den i § 83 tredje led foreskrevne maate.

§ 100. Amtsskattestyret gjennomgaar og prøver de utførte skatteligninger i den utstrækning, det selv anser fornødent, og avgjør ved kjendelse, som i korthet skal begrundes, de ind-

3 mai. ankede skattesaker. Det kan, hvad enten klage er indgit eller
 Nr. 1. ikke, forhøie eller nedsætte ansættelsen for en eller flere klas-
 ser eller grupper av skattepligtige efter herom at ha indhentet
 erklæring fra ligningsnævnden. Amtsskattestyret paaser der-
 hos, at ligningsnævdene har foretat den i § 84 tredje led om-
 handlede forhøielse av formues- og indtægtsansættelserne for
 de skatydere, som har undlatt at efterkomme sin selvangivel-
 sespligt. Er saadan forhøielse ikke skedd, blir vedkommende
 skatyderes ligning at underkjende og ny ligning av disse at
 foreta.

Amtsskattestyret kan med angivelse av de regler og den
 maalestok, hvorefter ny skatteligning skal foregaa, paalægge
 ligningsnævnden at utføre samme. I saadant tilfælde tilbake-
 sendes den nye skatteligning amtsskattestyret til endelig av-
 gjørelse.

Amtsskattestyret kan, hvor det finder grund dertil, uten
 tilkaldelse av det i § 97, tredje led, omhandlede kommunevalgte
 medlem, inden 1 aar fra mottagelsen av avskriften av lignings-
 forretningen (§ 86, femte led), forhøie formues- og indtægts-
 ansættelsen for skatyder, som ikke har indgit pliktig selvangi-
 velse. Den samme myndighet tilligger amtsskattestyret over-
 for en skatyder, som vistnok har opfyldt sin selvangivelses-
 pligt, men ved hvis ligning der findes at være begaat væsent-
 lige feil, hvorved formue eller indtægt er for lavt ansat. For-
 inden forhøielse finder sted, skal der gives skatyderen og lig-
 ningsnævnden (ligningsraadet) anledning til at uttale sig. Skat-
 yderen er forpligtet til at meddele de opplysninger, som amts-
 skattestyret eller dets formand maatte begjære.

Ved behandlingen av skattesaker kan amtsskattestyret til-
 kalde et medlem av vedkommende ligningsnævd, som denne
 selv utvælger. Den saaledes tilkaldte tilkommer skyss- og kost-
 godtgjørelse som for ordførere bestemt.

§ 104. Riksskattestyret er den øverste instans for rikets
 ligningsvæsen. Riksskattestyret bestaar av 5 medlemmer; to
 av disse beskikkes av Kongen, hvorav det ene til styrets for-
 mand, og tre vælges for tre aar ad gangen av Stortinget. Sam-
 tidig beskikkes av Kongen to og vælges av Stortinget tre vara-
 mænd. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget.
 For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stor-
 tingsmænd bestemt.

Til medhjælp for riksskattestyret beskikker Kongen en
 kontorchef. Den øvrige til riksskattestyrets virksomhet for-
 nødne medhjælp antages av riksskattestyret selv, som ogsaa
 skal erholde dækket utgifter ved møter, trykningsomkostnin-
 ger o. l.

§ 105. Til riksskattestyret kan ankes:

3 mai.
Nr. 1.

1. Av vedkommende regjeringsdepartement over et amtsskattestyres forhøielse i medhold av § 100, tredje led, av en skattepligtigs formues- og indtægtsansættelser eller et amtsskattestyres undladelse av at foreta saadan forhøielse samt over skatteligningen for distrikter, hvori departementet antar, at statskassens tarv ikke er tilstrækkelig varetat, eller at en eller flere klasser eller grupper av skatydere er for høit eller for lavt beskattet.

Klagen maa være indgit til riksskattestyrets formand inden 6 uker fra den dag, da departementet mottok vedkommende amtsskattestyres indberetning om gjennomgaaelsen av den paagjældende ligning.

2. Av vedkommende kommunestyre eller av formandskapet ifølge dettes bemyndigelse over amtsskattestyrets kjendelse, hvorved alle eller en eller flere klasser eller grupper av distriktets skatydere antages at ville bli for høit eller for lavt beskattet.

Klagen maa være indgit skriftlig til riksskattestyrets formand inden 6 uker fra den dag, da utlæggelsen av forklaringen om amtsskattestyrets kjendelse blev kundgjort.

§ 106. Riksskattestyret foretar de undersøkelser og indhenter de erklæringer og opplysninger, som det anser fornødne. Findes klagen begrundet, kan det beslutte forhøielse eller nedsettelse av ansættelsen for en eller flere grupper av skattepligtige, efterat der er indhentet erklæring fra ligningsnævnden, og for enkelt skattepliktig, efterat der er git denne anledning til selv eller ved fuldmægtig at uttale sig. Riksskattestyret tilbakesender derefter saken til ligningsnævnden til avsluttende behandling. De av styret givne paabud og anvisninger blir herunder at befølge.

Riksskattestyret kan, naar det finder feilene ved en ligning av mindre betydning eller efter omstændighetene undskyldelige, undlate at paaby omligning, men istedet paalægge distriktets ligningsnævn ved den derpaa følgende skatteligning at berigte de forefundne feil overensstemmende med de i kjendelsen indtagne forskrifter. Det paaligger i saa fald amtsskattestyret at indgi særskilt indberetning til riksskattestyret om, hvorvidt og hvorledes dettes paalæg er etterkommet ved den følgende ligning.

Riksskattestyret kan ogsaa gjennomgaa og prøve en ikke paaklaget ligning, naar vedkommende regjeringsdepartement finder dette paakrævet. Om resultatet av denne gjennomgaaelse avgir riksskattestyret eller — om dette ikke er samlet — formanden særskilt indberetning til vedkommende regjeringsdepartement. Paa samme maate blir indberetning at indgi til

3 mai. departementet, hvis riksskattestyret blir opmerksom paa begaaede feil ved en ikke paaklaget ligning. Departementet faar ny frist paa fire uker til at paaklage ligningen til riksskattestyret.

Enhver skattyder er forpligtet til at forevise sine regnskapsbøker og meddele andre opplysninger om sin formue og inntægt, naar riksskattestyret eller dets formand eller nogen anden, av styret eller formanden dertil bemyndiget, forlanger det.

Riksskattestyret avgir beretning om styrets beslutninger og kjendelser til vedkommende regjeringsdepartement, der utfærdiger de fornødne meddelelser til kommunestyrene.

§ 108. De i nærværende lov omhandlede skatter til herredet indbetales i løpet av skatteaaret i en eller flere terminer, der fastsettes av herredsstyret. Dog kan formues- og inntægtskatten ikke for nogen del fordres betalt, forinden der er hengaaet 6 uker fra den dag, da skattelistsens utlæggelse blev kundgjort.

Betalingsterminerne for de paa fast eiendom utlignede skatter, der opkræves av skattefogden (fogden), falder sammen med dem, der i almindelighet er anordnet for offentlige skatter. Værdien av naturalarbeide godskrives enhver yder efter de av herredsstyret satte takster, og tilkommer der ham godtgjørelse, forsaavidt det overstiger beløpet av den ham ilignede skat.

Forsaavidt herredsskattene ikke opkræves av skattefogden (fogden), jfr. § 14, betales de til herredskassereren eller til særskilt antagne opkrævningsmænd.

§ 111. Den skattepligtige, som ikke betaler statsskatten til forfaldstid, skal, hvis den statsskat, han i alt har at utrede, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlægge i renter $\frac{1}{2}$ pct. for hver fuld maaned, som forløper, indtil betaling sker. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med 10 kroner delelige beløp.

Herredsstyret kan bestemme, at der av forfaldne skatter til herredet skal erlægges indtil $\frac{1}{2}$ pct. rente for hver fuld maaned, som forløper, indtil betaling sker. Rentepligten kan begrænses til skattebeløp over en viss størrelse. For eiendoms- skat til herredet kan dog saadan rentepligt kun bestemmes, forsaavidt opkrævningen ikke sker ved skattefogden (fogden).

§ 113. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder indbefattet, hvad der pligtes utredet ifølge efterligning (§§ 121 og 122) — kan tillikemed paaløpne renter i mangel av betaling inddrives ved utpantning. Utpantningsretten vedvarer, indtil skattekravet bortfalder ved forældelse.

Paa andragende av herredsstyret kan amtmanden bemyndige herredskassereren til at avholde utpantninger for skatter av hvilken som helst art, der skal svares til herredet. Den er-

statning for tap av inntægter, nogen før 1883 ansat lensmand 3 mai.
paa grund av saadan forføining maatte findes at ha billig krav Nr. 1.
paa, avholdes av kommunen.

Lensmanden er forpligtet til efter forlangende at indfordre personlige skatter for fremmede kommuner. Som godtgjørelse tilkommer han av vedkommende kommunekasse for hver person, hvis skat indfordres, 4 pct. av de første kr. 100,00 og 2 pct. av skattens overskytende beløp, dog ikke under kr. 1,00 og ikke over kr. 20,00. Samme betaling tilkommer lensmanden ogsaa, naar han alene er anmodet om at avholde utpantning for skatten, men denne indbetales til ham før, under eller efter utpantningens avholdelse. Viser skatten sig under den begjærte indfordring uerholdelig eller tilbakekaldes indfordringen, efterat denne er paabegyndt, utgjør godtgjørelsen det halve, dog ikke under kr. 1,00.

§ 115. Ved utpantning for de i denne lov omhandlede skatter kan der, hvor andet tilstrækkelig utlæg ikke kan erholdes, tages utlæg i endnu ikke optjente terminer av lønninger i offentlige eller private tjenesteforhold saavel som i anden fremtidig kontraktmessig sikret arbeidsfortjeneste samt likeledes i fremtidig forfaldende terminer av pensioner og lignende inntægter. Er der meddelt vedkommende principal eller arbeidsgiver eller den kasserer, av hvilken den paagjældende løn, pension eller understøttelse utbetales, underretning om, at saadant utlæg er tat, er han forpligtet til, naar den skattepligtiges tilkommende forfalder, at tilbakeholde det til skattens dækkelse fornødne beløp og at utbetale samme til vedkommende skatteopkræver. Det blir dog herved at iagttas, at skatten avkortes i den skattepligtiges tilkommende litt efter litt i passende beløp efter regler, som herredsstyret bestemmer. Utlæg som her nævnt kan ikke tages, hvis det ikke er søkt inden 6 maaneder, efterat dertil var adgang.

Naar manden efter § 16 er lignet for sin og hustrus samlede formue og inntægt, kan der ved utpantning tages utlæg saavel i gjenstande, der tilhører fællesboet, som i egtefællernes mulige særeiemidler. Hvor hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet underet med forældrene, kan tages utlæg ogsaa i barnets renteinntægter, forsaavidt de tilflyter forældrene.

Naar nogen, der er ilignet skat, agter at utvandre fra riket, pligter han ikke blot at erlægge allerede forfaldne skattebeløp, men har ogsaa, forinden han avreiser, at betale eller stille sikkerhet for erleggelsen av skat, der ved dette tidspunkt endnu ikke er forfalden til betaling. Foreligger der omstændigheter, der godtgjør eller gjør det sandsynlig, at den skattepligtige vil utvandre uten at iagttas, hvad der saaledes paahviler ham, kan

3 mai. vedkommende herredskasserer eller oppebørselsbetjent gennem
Nr. 1. politiet nedlægge forbud mot, at den skattepligtige forlater landet.

§ 116. Er nogen ilignet skat til flere end én kommune av samme formue eller indtægt, kan han undgaa, at der herfor sker inddrivelse hos ham eller i tilfælde, som gaar ind under § 31, 3dje led, at opkrævning som der omhandlet finder sted, ved at deponere et til den høieste ham ilignede skat svarende beløb hos kommunekassereren i det distrikt, til hvilket han anser sig skattepliktig. Er vedkommende lignet i det andet distrikt for formue eller indtægt, hvis beskatning efter § 18 er stedbundet, og som ikke er medtat ved ligningen i det distrikt, hvor depositionen er skedd, er han tillike forpligtet til at indbetale i det andet distrikt et beløb, der motsvarer den skat, som falder paa den paagjældende formue og indtægt. Om størrelsen av dette beløb kan han forlange oplysning av vedkommende ligningsnævn. Indbetales ikke beløpet, naar saadan oplysning er meddelt, er den stedfundne deposition virkningsløs like overfor det andet distrikt.

Adgang til saadan deposition har ogsaa skattepliktig, der allerede har erlagt skat i et distrikt, uvidende om, at han i et andet distrikt er ilignet skat av samme formue eller indtægt, idet han i saa fald er berettiget til at forlange det indbetalte beløb betragtet som deponert. Dog har han, hvis skatten i det andet distrikt er større, tillike at deponere det overskytende i dette distrikt, likesom han i tilfælde er forpligtet til sammesteds i overensstemmelse med forskriftene i nærværende paragrafs første led at indbetale den skat, der falder paa formue og indtægt, hvis beskatning efter § 18 er stedbundet, og som ikke er medtat ved skatlægningen i det distrikt, hvor deposition har fundet sted.

Om depositionen har kommunekassereren i ethvert tilfælde snarest mulig at underrette kommunekassereren i det andet distrikt eller de andre distrikter, hvor ligning er foregaaet. Saa fremt nogen saadan kommune derefter gjør krav paa det hele eller nogen del av det deponerte beløb, maa søksmaal være reist mot den kommune, inden hvilken deposition har fundet sted, eller begjæring om voldgiftsavgjørelse i henhold til § 35 være tilstillet departementet senest inden 6 maaneder, efterat underretning om depositionen er mottat. Avslaar departementet at avsi voldgiftskjendelse, staar adgangen til at anlægge søksmaal vedkommende kommune aapen i hvert fald i 3 maaneder, efterat den har mottat meddelelsen om departementets avslag.

Naar den skattepligtige erholder tilbakebetalt, hvad han ikke pligter at erlægge i skat, kan han gjøre krav paa 5 pct.

aarlig rente av det tilbakebetalte beløp for den tid, hvori det har været deponert. 3 mai.
Nr. 1.

§ 118. Den, som i selvangivelse, næringsopgave, klage eller anden skriftlig eller mundtlig opgave eller forklaring til nogen ligningsmyndighet meddeler urigtige eller ufuldstændige oplysninger, som kan lede til iligning av for lav skat, blir, hvad enten det sker forsætlig eller av grov uagtsomhet, at straffe med bøter, forsaavidt forholdet ikke gaar ind under nogen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder, naar en skattepliktig undlater at meddele oplysninger, som begjæres av et amtsskattestyre eller dets formand i medhold av § 100, tredje led, eller av riksskattestyret eller dets formand i medhold av § 106.

De i nærværende paragraf omhandlede forseelser paatales av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement, herredsstyre, amts- eller riksskattestyret.

Bøterne tilfalder herredskassen, uanset om forseelsen straffes efter nærværende paragraf eller efter den almindelige straffelov.

§ 121. Skattepliktig, som i strid med nærværende lovs forskrifter helt er forbigaaet ved ligningen, eller som for nogen formuesgjenstand eller inntægtspost helt har undgaat beskatning, er, hvad enten dette skyldes straffbart forhold fra hans side eller ikke, forpligtet til at erstatte kommunen og staten den forlitet erlagte skat med 5 pct. renter fra den tid, skatten skulde være erlagt. Det samme gjelder skattepliktig, som iøvrig er ilignet for lav skat, naar dette skyldes straffbart forhold fra hans side, eller han ikke har innsendt pliktig selvangivelse. Skattens og renternes beløp blir at fastsætte ved efter-ligning.

Efter-ligning sker kun, naar det antages, at et betragtelig beløp har undgaat beskatning. Efter-ligningen begjæres av herredsstyret eller, forsaavidt statsskatten angaar, av vedkommende regjeringsdepartement.

Efter-ligning foretages av ligningsnævnden (ligningsraadet) i forbindelse med aarets ligningsarbeide eller, hvis dette er avsluttet, under klagebehandlingen. Er klagebehandlingen avsluttet, kan efter-ligningen ske ved overligningsnævnden. Har ogsaa denne avsluttet sit arbeide, blir efter-ligningen først at foreta i forbindelse med følgende aars ligning.

Der skal altid, forinden ligningen finder sted, gives den skattepliktige eller den, der vil faa at utrede skatten (jfr. § 122), anledning til at uttale sig. Med hensyn til adgang til at klage gjelder de sedvanlige bestemmelser for vedkommende ligningsinstans. Skattens indbetaling sker i overensstemmelse med de sedvanlige regler.

§ 129. Samtlige ligningsinstansers medlemmer saavelsom

3 mai. alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontrol
Nr. 1. medvirkende personer er forpligtet til at bevare taushet om, hvad de under utførelsen av sit hverv maatte erfare angaaende nogens formues- og indtægtsforhold, bortset fra, hvad der efter loven paaligger dem at offentliggjøre eller oplyse. Ligningsnævendens og de overordnede ligningsmyndigheters medlemmer har i det møte, hvori de første gang er tilstede, at underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring paa ære og samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende regjeringsdepartement utfærdiget formular om, at de vil utføre sit hverv upartisk og efter bedste skjøn og overbevisning og bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under ligningsarbeidet maatte erfare angaaende nogens formues- og indtægtsforhold.

Ogsaa forretningsførere og andre ved ligningsvæsenet eller den dermed forbundne kontrol medvirkende personer blir ved tiltrædelsen at avkræve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser saavel som utdrag av saadanne forvares, naar de ikke benyttes, av rette vedkommende i avlaast gjemme, saa de ikke kommer uvedkommende for øie.

§ 139. Herredenes budgetter bevilges og skattene paalægges for terminen 1 juli—30 juni. Herunder blir de i § 140 indeholdte regler at befølge. Den samme budgettertermin skal ogsaa gjælde for amtskommunerne.

II.

Denne lov træder i kraft 1 januar 1919 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for aaret 1919—1920 og statsskat 1918—1919.

§ 54, § 72, § 73, § 83 tredje led, § 86 tredje led, § 94 andet led, § 104, § 106 og § 129 træder i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivningen av kommunale skatter for aaret 1918—1919 og statsskat 1917—1918.

§ 3 i lov av 11 mars 1916, indeholdende midlertidige tilægsbestemmelser til skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911, blir fremdeles gjældende.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 3 mai 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

3 mai.
Nr. 2.

indeholdende forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 30 april 1918 saalydende:

I.

Følgende paragraffer i skatteloven for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde saaledes:

§ 7. Eiendomsskat utlignes ikke paa:

- a. Statseiendomme, som er overlatt til direkte benyttelse av Kongen eller den kongelige familie.
- b. Andre eiendomme, som tilhører staten, offentlige institutioner og indretninger, hvis utgifter medtages i statsbudgettet, samt offentlige fonds. Skattefrihet for disse eiendomme bortfalder, saalænge og i den utstrækning, som de disponeres til privat anvendelse.
- c. Eiendomme, tilhørende jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse, saalænge og i den utstrækning, som de anvendes i bedriftens eiemed.
- d. Kirker.
- e. Kommunens egne eiendomme.

§ 11. Manden lignes for sin og hustruens samlede formue og indtægt, uanset om hustruen har særeiemidler og derav flytende indtægt, og uanset om nogen del av hustruens indtægt er erhvervet forut for egteskapet. Hustru kan dog begjære sig særskilt lignet for særeiemidler samt for utbytte av hendes selvstændige virksomhet (jfr. lov om formuesforholdet mellem egtefæller av 29 juni 1888 § 31). Naar egtefæller er separert eller til stadighet lever akskilt fra hinanden, lignes de særskilt.

Formue og indtægt, som tilhører hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) under 15 aar, lignes underrett med familieoverhodets (farens eller i tilfælde morens) formue og indtægt. Dog lignes barnet særskilt, naar det av sin indtægt helt forsørger sig selv, og indtægten ikke erhverves i hjemmet eller skyldes familieoverhodets bedrift.

§ 13. Formue i og indtægt av fast eiendom eller anlæg samt formue i og indtægt av næringsdrift, som knytter sig til saadan eiendom eller anlæg, beskattes i det distrikt, hvori eiendommen eller anlægget er beliggende.

Til eiendomme og virksomheter, der saaledes beskattes, henføres navnlig:

- 3 mai. a. Jordbruk, skog, vandfald samt hus og grund;
 Nr. 2. b. lenser, damanlæg, losse- og lastepladser samt skibsverfter;
 c. salterier, fiskevær samt fiskeparker og oplagsindretninger for hummer;
 d. verker, gruber, stenbrudd, sagbruk, møllebruk, kraftanlæg, elektricitetsverker, fabrikker og andre industrielle anlæg samt verksteder for haandverksdrift;
 e. anlæg for handel og omsætning (butik, lager o. s. v.) samt for utførsel;
 f. kontor for privat bedrift, som pleier at holdes aapen i væsentlig samme tid som for vedkommende art av forretninger sedvanlig eller til regelmæssige, forut bekjendtgjorte tider, dog kun av den formue og indtægt, som ikke er at beskattes efter nogen anden bestemmelse i nærværende paragraf;

g. hoteller, pensionater, sanatorier, gjestgiversteder og andre anlæg for bevertning samt bade-etablissementer o. l.

Driftsmidler til fløtningens fremme, saasom lenser (dog ikke sorteringslenser), render, dammer, skjærmer, for hvis bruk der ikke opkræves særskilt avgift utover, hvad der utlignes paa tømmeret til drift og vedlikehold, beskattes for indtægtens vedkommende med indtil 5 pct. av vedkommende anlægs tekniske værdi.

Virksomhet, som er betinget av handelsborgerskap, men ikke er saaledes knyttet til fast eiendom eller anlæg, at skattekirvningen efter foranstaaende bestemmelser er stedbundet, blir at beskattes i det distrikt, hvor utøveren har borgerskap eller har latt sig indskrive som utførselsberettiget.

Driver den skattepligtige tilvirkning i forbindelse med omsætning fra kontor eller lager av de tilvirkede varer, blir der samlede indtægt av de omsatte varer, forsaavidt kontoret eller lageret findes i anden kommune end den, hvori tilvirkningen foregaar, at skatlægges med 8/10 i tilvirkningskommunen, 1/10 i den kommune, hvor kontor hayes, og 1/10 i den kommune, hvor lageret er.

Utførsel (utskibning), der drives av producent, uten at være knyttet til fast anlæg (bokstav e), beskattes ikke særskilt. Hvor utskibning ved denne lovs utfærdigelse særskilt beskattes, tilkommer dog vedkommende distrikt det første aar efter lovens ikrafttræden skat av 30 pct. av den samlede indtægt av de fra vedkommende sted utskibede varer og senere av en hvert aar med 3 pct. nedsat indtægt, saaledes at utskibningstedets andel i skatten det 11te aar efter nærværende lovs ikrafttræden er helt ophørt. Utskibning, som foregaar fra en bys havneterritorium, betragtes som foregaat fra byen, forsaavidt varens tilvirkning ikke er foregaat i samme distrikt, hvorfra utskibningen

finder sted. Hvad der af indtægten efter disse regler ikke beskattes i udskepningsdistriktet, beskattes efter de sædvanlige regler, dog saaledes, at altid mindst to tredjedele af indtægten kommer til beskatning i tilvirkningskommunen. 3 mai. Nr. 2.

Indtægt, der vindes ved hugst af tømmer i egen skog, medtages ikke ved den foran foreskrevne fordeling af beskatningen, men beskattes altid helt i det distrikt, hvor eiendommen er beliggende.

Efter nærværende paragrafs bestemmelser beskattes ogsaa gevinst ved afhændelse af faste eiendomme. Likeledes beskattes efter nærværende paragraf pantaver, der har overtaget fast eiendom til brukelighed, saavelsom enhver, der oppebærer føderaad, grundeie eller faste grundavgifter, som er paaheftet saadan eiendom.

§ 14. Naar elektricitetsverker, derunder indbefattet kraftanlæg med dertil hørende ledninger og fordelingsanlæg, er skattepligtige i flere distrikter, fordeles nettoformuen til beskatning i overensstemmelse med de sædvanlige regler (jfr. § 30 tredje led). Af nettoindtægten blir indtil 5 pct. aarlig af de skattepligtige formuesværdier forholdsmæssig at fordele til beskatning med den ene halvdel paa samtlige disse værdier og med den anden halvdel paa værdien af kraftanlæg og fordelingsanlæg. Mulig overskytende indtægt kommer til beskatning i de distrikter, hvortil salg af elektrisk energi finder sted, i forhold til dets størrelse.

Er en kommune eier af saadanne anlæg, som omhandlet i første led, utenfor kommunens eget omraade, ansættes indtægten i vedkommende fremmede kommuner altid til 5 pct. af nettoformuen (jfr. § 30 fjerde led) i kraftanlægget og fordelingsanlægget og 2½ pct. af nettoformuen i ledningene. Sker omsætning av kraft utenfor kommunens omraade, blir som indtægt at beskattede den erholdte pris med fradrag av utgifter, herunder produktionsomkostninger beregnet i forhold til de omkostninger, der falder paa den samlede omsætning.

Naar der i et vassdrag findes et eller flere reguleringsmagasiner, der anvendes til at forøke vassdragets naturlige lavvandføring, skal nedenfor liggende vandkraftanlæg, der helt eller delvis har tat den forøkede lavvandføring i bruk, beskattes for en del av sin formue i det eller de fremmede skattedistrikter, som berøres av vedkommende regulering.

Denne del av formuen ansættes til:

1. Værdien av reguleringsindretningen som teknisk anlæg.
2. Den for reguleringen ydede erstatning eller — hvis denne ikke kan bringes paa det rene eller erstatning ikke er ydet — den tilsvarende værdi. Denne fastsættes i tilfælde paa grundlag av en pris pr. meter strandlinje, som efter de

3 mai.
Nr. 2.

stedlige forhold kan variere mellem kr. 0,25 og kr. 1,50 pr. meter reguleringshøide.

3. 20 pct. av værdien av den ved reguleringen for hvert enkelt vandkraftanlæg indvundne og ibruktagne kraftøkning. Kraftøkningen beregnes med utgangspunkt i vasdragets lavvandføring uten regulering, hvorved forstaaes den vandføring, som uten regulering har kunnet paaregnes aar om andet i 350 dage av aaret.

Værdien efter post 1 beskattes i det eller de distrikter, hvor reguleringsindretningen er beliggende. Værdien efter post 2 beskattes i vedkommende distrikt, mens værdien efter post 3 fordeles til beskatning mellem de til magasinet støtende distrikter i forhold til de ovenfor damanlægget ydede erstatningsbeløps størrelse eller i tilfælde den tilsvarende værdi, beregnet efter regelen i ovenstaaende post 2.

De i posterne 2 og 3 omhandlede værdier samt delingen mellem de forskjellige distrikter fastsettes av riksskattestyret efter opgave fra vasdragskommissionen. Før avgjørelse træffes av riksskattestyret, skal vasdragskommissionen ha git alle vedkommende eiere og ligningsnævnad adgang til at uttale sig angaaende dens opgaver.

Nettoindtægten av den samlede bedrift indtil 5 pct. aarlig rente av nettoformuen blir at fordele til beskatning forholdsmæssig paa de inden hvert distrikt skattepligtige formuesværdier. Den overskytende del av indtægten beskattes i det eller de distrikter, hvor det industrielle anlæg efter almindelige regler er skattepliktig.

Riksskattestyret utfærdiger til veiledning for ligningsmyndighetene almindelige regler om, hvorledes formuen blir at fordele til beskatning mellem de forskjellige distrikter, hvor industrielle anlæg, vandfald og damanlæg er beliggende, samt om formuens fordeling mellem de forskjellige distrikter, der berøres av en regulering.

§ 17. Inden riket bosatte personer og her hjemmehørende skattepliktige selskaper og indretninger kan ikke ilignes skat for formue i faste eiendomme eller anlæg med tilbehør, der er beliggende i utlandet, og kan kun skatlægges for den halve del av indtægten av saadanne eiendomme eller anlæg og av dertil knyttet næringsdrift. Ved beregningen av den skattepliktige formue og indtægt fremgaaes saaledes, at gjæld forholdsmæssig føres til avdrag i bruttoformuen i utlandet og i den øvrige bruttoformue, og at renter føres til avdrag i indtægten i utlandet og den øvrige indtægt med en gjældsfradraget motsvarende anpart.

Norsk statsborger eller person med norsk indfødsret, som, efter at ha været fast bosat i utlandet, tar fast bopæl her i

riket, er efter bosættelsen indenlands ved de 2 første ligninger, ved hvilke han vil være skattepliktig, fritat for at ilignes skat av formue i kapital, anbragt i utlandet, og av indtægt, som tilflyter ham i utlandet. 3 mai.
Nr. 2.

§ 21. Formues- og indtægtsskat kan ikke paalægges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendomme, offentlige indretninger og fond.
- c. Amts-, herreds- og bykommuner, forsaavidt angaar eiendomme og indretninger inden kommunens omraade.
- d. Norges Bank.
- e. Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og boligbanken, Den norske stats smaabruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfæstet av Kongen.
- f. Den almindelige brandforsikringsindretning og gjensidige brandassuranseforeninger, hvis planer er stadfæstet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper og husdyrforsikringsselskaper, som falder ind under bestemmelserne i § 116 i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911.
- g. Universitetet og offentlige skoler.
- h. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsaavidt angaar fast eiendom i fremmede kommuner.
- i. Selskaper og indretninger, som ikke har erhverv til formaal, saasom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem paa eksercerpladsene, fiskerhjem og selskabelige klubber.
- k. Det offentlige veivæsen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.
- l. Kanaler.
- m. Vandleddninger med tilhørende bassænger og dammer, som eies av nogen kommune.
- n. Utlændinger, der opholder sig i Norge i studie-øiemed.

De en kommune tilhørende kirkegaarder, krematorier (med urnehal og urnelund), sykehus og sindssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes omraade, kan ikke paalægges formues- og indtægtsskat, uten forsaavidt der til den paagjældende indretning er knyttet virksomhet utover dens egentlige formaal. I saa fald beskattes kun formuen i og indtægten av denne virksomhet uten fradrag av gjæld eller gjældsrenter.

Av skibsfrederi, som en amtskommune driver til lettelse for trafikken til og fra vedkommende amt eller mellem de forskjellige steder inden amtet, svares ikke skat, medmindre amtet oppebærer direkte utbytte av virksomheten.

§ 26. Fuldmægtig for utlænding eller utenlandsk selskap eller indretning, der i nogen kommune her i riket driver nogen

3 mai. virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilignede skatter.

Naar medlemmer av handelsselskaper eller andre næringsdrivende selskaper med personlig ansvar efter forlangende lignedes særskilt (jfr. § 16, andet led), er selskapet ansvarlig for skatten, hvis denne ikke kan erholdes hos medlemmene.

Hvor bystyret derom har fattet beslutning, kan skat ilignet hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn), der arbejder i foreldrenes bedrift, opkræves hos vedkommendes forældre. Likeledes kan efter bystyrets beslutning skat ilignet faste tjenere opkræves hos den husbond, hos hvem vedkommende er i tjeneste ved skattens forfaldstid. Dog staar adgangen til saadan opkrævning alene aapen, naar foreldrene eller husbonden har mottat skatteseddelt for den skattepligtige fjorten dage, inden skatten er forfalden. Under lignende betingelser som for tjenere kan — naar bystyret saa beslutter — skat, der er ilignet arbeidere ved stenbrudd, bergverk og offentlige vei- og jernbane-anlæg samt vandutbygnings- og reguleringsanlæg opkræves hos arbeidsgiveren eller anlæggets bestyrer.

Naar skat betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sit utlæg dækket av den skattepligtige og i tilfælde tilbakeholde eller avkorte dette i hvilketsomhelst beløp, som han er den skattepligtige skyldig.

§ 27. Skifteforvaltere er ansvarlige for, at det fornødne beløp avholdes av boets midler til dækkelse av skat, der, efterat boet er tat under skiftebehandling, ilignes eller maa forutsettes at ville bli ilignet boet, konkursskyldneren, forsaavidt boet er ansvarlig for hans skat, eller arvelateren. Opgjøres boet av testamentsfuldbyrder, paahviler der denne tilsvarende ansvar.

Lignende ansvar paahviler hvert enkelt medlem av bestyrelser av selskaper og andre skattepligtige indretninger, naar disse opløses og deres midler fordeles mellem parthaverne.

Er midlerne utloddet eller fordelt, uten at det fornødne beløp er avholdt til dækkelse av skatten, kan denne, om den ellers vilde være uerholdelig, indfordres hos konkursskreditorene, arvingerne eller parthaverne, der dog kun er ansvarlige hver for sin andel av samme.

Selvskiftende arvinger er solidarisk ansvarlige for skattens erleggelse; dog er ingen av dem forpligtet til at erlegge mer, end han har mottat i arv.

Proklama, der utstedes i boer, er uten indflydelse paa skattekrav efter nærværende loy.

§ 28. Naar et bo skal sluttes, kan skifteforvalteren, testamentsfuldbyrderne eller de selvskiftende arvinger tilstille lig-

ningsnævnens formand (ligningsraadet) selvangivelse over boets indtægt til slutningsdagen og samtidig kræve utregnet og opgit den skat, som boet vil ha at utrede av sin indtægt i det løpende kalenderaar. Er aarets ligning endnu ikke avsluttet, kan boets eller i tilfælde avdødes skat av formue og indtægt i det foregaaende kalenderaar paa samme maate kræves utregnet og opgit.

3 mai.
Nr. 2.

Paa lignende maate kan, naar et selskap eller anden skattepliktig indretning skal oppløses, vedkommende bestyrelse kræve utregnet og opgit skat som omhandlet.

Ligningsnævnden eller, hvis denne ikke er samlet, nævnens formand (i tilfælde ligningsraadet) foretar den fornødne prøvelse av selvangivelsen og utfører ligningen, hvorefter skatten beregnes efter den ved aarets ligning benyttede skatteprocent eller — om denne ikke er fastslaaet — efter den ved forrige ligning benyttede procent. Skatten beregnes i tilfælde særskilt av hvert kalenderaars indtægt.

Har vedkommende skifteforvalter (testamentsfuldbyrdere eller selvskiftende arvinger) eller bestyrelse ikke faat meddelelse om skattens størrelse inden 6 uker, efterat begjæringen om skatlægning er indkommet til ligningsmyndigheten, kan intet krav paa skat siden fremsættes mot boet eller vedkommende selskap, forening eller partrederi.

§ 29. Opstaar der tvist om, i hvilket distrikt en skattepligtigs formue eller indtægt efter reglerne i nærværende kapitel blir at beskatte, skal vedkommende regjeringsdepartement endelig avgjøre tvisten, hvis de paagjældende kommuner stiller forlangende derom, og den skattepliktige samtykker i saadan avgjørelse eller har deponert skatten i overensstemmelse med § 108. Departementets kjendelse skal begrundes, forsaavidt grundene antages at ha betydning utover den foreliggende sak.

Efter begjæring av vedkommende kommunestyre og anbefaling av riksskattestyret kan Kongen med andet lands regjering slutte overenskomst om fastsettelse av specielle regler for beskatningens fordeling mellem Norge og det fremmede land, naar en næring drives under saadanne forhold, at vedkommende av indtægten er skattepliktig i begge land.

§ 37. Til indtægt henregnes ogsaa gevinst, hvorved tilfældet i større eller mindre grad har været medvirkende, saasom gevinst ved lotteri, ved landslod, ved opdagelse av ertser og mineraler, ved fund etc.

Gevinst ved avhændelse av faste eiendomme, værdipapirer eller andre formuesgjenstande regnes som indtægt for avhånderen, naar de er erhvervet av ham paa anden maate end ved arv eller gave i løpet av de sidste 5 aar, før avhændelse finder sted, eller avtale derom træffes. Det samme gjælder,

3 mai. naar de maa antages erhvervet av sælgeren for at avhændes
 Nr. 2. med fordel, eller naar de er erhvervet av ham i anledning av
 næring eller forretningsforetagende. Drift av almindelige
 gaardsbruk og av leiegaarder, som væsentlig er bestemt til
 beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller
 forretningsforetagende. Gevinst, der erhverves ved salg av
 tomter i byer eller bymæssig bebyggede strøk paa landet eller
 i deres umiddelbare nærhet, saavelsom gevinst ved avhændelse
 av forretning eller virksomhet, av patent-, forfatter-, kunst-
 nerret og lignende regnes altid som indtægt.

§ 38. Fra det antagne bruttobeløp av indtægten drages,
 foruten renter av skatyderens gjæld, alle utgifter, der skjøn-
 nes at være paadragt til indtægtens erhvervelse, sikrelse og
 vedlikeholdelse. Til avdrag kommer saaledes:

- a. Driftsomkostninger, derunder indbefattet lønninger, men
 ikke utgifter til den skattepligtiges og families under-
 hold og betjening eller til bolig for ham eller hans hus-
 stand.
- b. Utgifter til vedlikeholdelse og forsikring av hus samt lig-
 nende utgifter til skibe, fiskebaater, redskaper og andre
 som driftsmidler benyttede faste eller rørlige eiendele,
 men ikke til indbo og lignende, som brukes i den skatte-
 pligtiges eller hans families bopæl eller husholdning.
- c. Ordinære avskrivninger for værdiforringelse ved slit og
 forældelse av skibe, baatnøst, anlæg, maskiner, for driften
 av gaardsbruk nødvendige hus og lignende betydelige
 driftsmidler, der er bestemt til varig bruk, dog kun i den
 utstrækning, hvori forringelsen ikke allerede maatte være
 tat i betragtning ved befølgelsen av reglerne under foran-
 staaende bokstaver a og b.
- d. Tap paa utestaaende fordringer i forretningsvirksomhet,
 saavelsom andet tap i næring eller forretningsforetagen-
 der, dog kun i den utstrækning, hvori tapet ikke alle-
 rede maatte være tat i betragtning under foranstaaende
 bokstaver a og b, og naar det er et driftsmiddel, som er
 tapt, i ethvert fald ikke med et større beløp, end hvad der
 maatte gjenstaa som dets værdi efter fradrag av foretagne
 avskrivninger i henhold til bokstav c.
- e. Leie-, bruks- eller forpagtningsavgift, føderaad, regelmæs-
 sige understøttelser og lignende utredslar, som den skatte-
 pligtige ifølge lov er forpligtet til eller ved overenskomst
 har forbundet sig til at yde, og som efter nærværende lovs
 regler ved beskatningen regnes som indtægt for motta-
 geren.
- f. Skatter og avgifter, der paahviler faste eiendomme eller
 særskilte bedrifter eller erhverv.

3 mai.
Nr. 2.

- g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller anden tjenestestilling saavel som byrder, der paahviler saadan stilling, saasom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortræder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfælde underskud paa den til saadanne utgifters bestridelse tilstaaede godtgjørelse.
- h. Tvungne indskud i pensionskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- eller alderdomsforsikring for den skattepligtige med familie.
- i. Beløp, som ved skibsrederi, fangstvirksomhet paa havet eller bjergningsvirksomhet avsettes for at dække utgifter til klassifikation eller til kjedelfond eller assuransепремие, forsaavidt det ikke overskrider et rimelig maal.

Skattepliktig, som frivillig har erhvervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved indtægtsansættelsen kræve fradrag de aarlige livsforsikringspræmier for et beløp av indtil kr. 200,00. Det samme gjælder præmie til frivillig sykeforsikring.

Angaaende størrelsen av det indtægtsfradrag, som blir at indrømme for værdiforringelse av driftsmidler ved slit og forældelse, utfærdiges regler av riksskattestyret i den utstrækning, som ansees paakrævet til veiledning for ligningsmyndighetene.

§ 43. Indtægt av fiskeri, der har været drevet som næring i mindst 3 aar, samt under lignende vilkaar indtægt ved kjøp og salg av fisk — bortset fra salg i smaat — ansættes til, hvad utbyttet har utgjort i gjennemsnit for de sidstforløpne 3 aar. Foreligger næiagtige opgaver over utbyttets størrelse i de paa gjældende aar, lægges disse opgaver til grund for ansættelsen, ellers ansættes utbyttet skjønsmæssig. Forsaavidt angaar indtægt av fiskeri, medtages i alle tilfælde ved ansættelsen, hvad der av utbyttet er forbrukt av skatyderen og hans husstand. I brutto-utbyttet gjøres fradrag for medgaaede driftsutgifter, iberegnet slitage og tap av fiskeredskaper.

§ 46. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller indretning — uanset om vedkommende i formen optræder som leverandør, laangiver, garant eller lignende — efter omstændighetene maa antages at være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen, paa væsentlig samme maate som en deltager, blir der ved beskatningen at ta hensyn hertil. Ligningsnævnden kan i saadant tilfælde ansætte formue og indtægt efter eget skjøn over forretningens midler og avkastning. Paa samme maate forholdes, naar en skatyder kjøper eller sælger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som paa grund av et interessefællesskap maa antages at være sat anderledes, end tilfældet vilde ha

3 mai. været, om saadant interessedeselskap ikke hadde foreligget.

Nr. 2. § 47. Det paaligger enhver skattepliktig at bidra til, at hans skatteplikt i rette tid bringes paa det rene, og ikke at foreta noget, der har til hensigt at forhindre fyldestgjørelse av hans skatte-ansvar.

Enhver skattepliktig har at meddele de opplysninger, som ligningsmyndighetene begjærer i anledning av skattemandtallets optagelse. Saadan opplysningsplikt paahviler ogsaa enhver med hensyn til skattepliktige, som bor i hans hus, eller som han iøvrig avgir grunn eller husrom til, eller hvis forretninger han for nogen del bestyrer.

§ 51. Selvangivelserne indleveres inden utgangen av januar maaned. Selvangivelser fra skattepliktige, som henhører under § 48, bokstav a, b og c, behøver ikke at indleveres før utgangen av februar. Naar saadanne skattepliktige inden utgangen av februar godtgjør, at deres aarsregnskap paa grunn av særegne omstændigheter ikke har kunnet avsluttes til denne tid, skal der indrømmes dem den nødvendige utsættelse, dog ikke lenger end til utgangen av mars. Andre skattepliktige kan om fornødent paa ansøking, som maa være indkommet til ligningsraadet inden utgangen av januar, tilstaaes utsættelse indtil utgangen av februar.

§ 55. Skattepliktige aktieselskaper, partredereier og foreninger er forpliktet til paa forlangende at tilstille vedkommende ligningsraad avtryk eller gjenpart av sine aarsoppgjør.

Selskaper, som driver skipsrederi, og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper er forpliktet til inden hvert aars 15 februar uopfordret at tilstille ligningsnævnden i det distrikt, hvor kontoret haves eller bestyrelsen foregaar, opgave over aktiekapitalens størrelse og aktiernes (parternes) antal og størrelse samt fortegnelse over aktionærene (parthaverne) med tilføiende av hver enkelts bopæl og antal aktier (parter) og disses nummer. Fortegnelsen utfærdiges i to eksemplarer, særskilt for hvert av de distrikter, hvor nogen aktionær (parthaver) er bosat, og saaledes at hver fortegnelse kun omfatter de inden vedkommende distrikt bosatte aktionærer (parthavere). Over aktionærer (parthavere), som er bosat i utlandet, utfærdiges særskilt fortegnelse. Fortegnelserne utfærdiges paa grunnlag av selskapets aktiebok eller liste over parthavere.

Bestyrelsen for selskap, som eier aktier i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap, er, forsaavidt § 15, 5te led, kommer til anvendelse, forpliktet til paa forlangende at meddele opgave over medlemmenes navn og bopæl til vedkommende ligningsmyndighet.

Livrente- og livsforsikringsselskaper er forpliktet til paa

forlangende at meddele ligningsmyndighetene opgave over de 3 mai.
til forsikrede inden distriktet i det sidstforløpne aar utbetalte Nr. 2
beløp.

§ 57. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller indretninger saavelsom private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemænd, tyende eller andre faste arbeidere i sin tjeneste, er forpligtet til paa forlangende at indsende indberetning om de disse i det sidst forløpne aar utbetalte lønninger eller ydede godtgjørelser bestaaende i penger eller i andre ydelser eller fordele — til ligningsmyndighetene i de distrikter, hvori vedkommende tjenestemænd, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Den samme forpligtelse paahviler formænd i faste arbeidslag, som overtar arbeide for egen regning, forsaavidt angaar den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse. Indberetningene, der avfattes efter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnævnden har at tilstille vedkommende, kan fordres avgit inden utgangen av januar maaned.

§ 65. Formuesskatten til bykommunen maa i almindelighet ikke utgjøre mer end kr. 2,00 og ikke mindre end kr. 0,50 av hvert 1 000 kroner.

Bystyret har adgang til for hver fuld procent, som indtægtsskatten stiger over 10, at forhøie formuesskatten med kr. 0,20 av hvert 1 000 kroner over det foran bestemte maksimum, dog saaledes, at den ikke i noget tilfælde kan utlignes med et høiere beløp end kr. 3,00 av hvert 1 000 kroner.

§ 66. Den kommunale indtægtsskatøren skal herefter utgjøre høist 12 pct. Dog skal der altid være adgang til at utligne et likesaa stort samlet beløp paa indtægten som det beløp, der blev utlignet paa denne det nærmest forgaaende aar, saalænge skatøren herved ikke bringes til at overskride 15 pct.

Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate, at indtægtsskatøren enkelte aar sættes høiere, naar bystyret med mindst $\frac{2}{3}$ flertal beslutter at andra herom. For at saadan tiladelse skal meddeles, maa det godtgjøres, at ligningsansættelserne er rimelige, at en hensigtsmessig reduktionstabel er anvendt, og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kræve ligningen undergit nærmere prøvelse av riksskattestyret, som, hvor dertil findes grund, paa byr omligning under befølgelse av nærmere angivne regler eller anvendelse av en forandret reduktionstabel.

§ 68. Av indtægten skal i almindelighet et visst beløp være skattefrit.

Ansettelsen av det skattefrie beløp skal bero baade paa antallet av de personer, skatyderen har at forsørge, og paa indtægten størrelse.

- 3 mai. Til bestemmelser av det skattefrie beløp for hver enkelt
 Nr. 2. skatyder inddeles de skattepligtige i 8 klasser, hvorav
 1ste klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge;
 2den til 7de klasse omfatter dem, der har henholdsvis 1,
 2, 3, 4, 5, 6 personer at forsørge;
 8de klasse omfatter dem, der har 7 eller flere personer at
 forsørge.

Hvilke personer der ved klasseansættelsen skal henregnes til forsørgede, bestemmes av bystyret. Til forsørgede blir dog altid at henregne den skattepligtiges arbeidsudygtige forældre, barn (adoptivbarn og pleiebarn), der er under 15 aar eller ikke arbeidsdygtige, samt arbeidsudygtig egtefælle, naar de virkelig forsørges av den skattepligtige eller efter § 11 lignedes sammen med denne. Hvis egtefællerne i henhold til § 11, 2det punktum, lignedes særskilt, blir det skattefrie beløp at beregne, som om egtefællerne var lignet underet, og at fradrag forholdsvis i deres inntøgt. Antallet av forsørgede den 1 januar i det aar, ligningen foretages, legges til grund for klasseansættelsen.

§ 69. Den skattefrie del av inntægten utregnes efter en av følgende tabeller:

(Tabellerne er overensstemmende med skatteloven for byene av 18 august 1911 § 69).

Omgjørelsen av den av ligningsnævnden ansatte inntøgt (den antagne inntøgt) til den inntøgt, hvorpaa skatten skal fordeles (den skatbare inntøgt), sker paa følgende maate:

Utgjør den antagne inntøgt i hver av de 8 klasser i tabel I og III henholdsvis kr. 1 470,00, 2 100,00, 2 540,00, 2 980,00, 3 420,00, 3 860,00, 4 300,00 og 4 740,00 eller derover, i tabel II henholdsvis kr. 1 340,00, 1 910,00, 2 310,00, 2 710,00, 3 110,00, 3 510,00, 3 910,00 og 4 310,00 eller derover, i tabel IV og VI henholdsvis kr. 1 470,00, 2 010,00, 2 450,00, 2 890,00, 3 330,00, 3 770,00, 4 210,00 og 4 650,00 eller derover, i tabel V henholdsvis kr. 1 340,00, 1 830,00, 2 230,00, 2 630,00, 3 030,00, 3 430,00, 3 830,00 og 4 230,00 eller derover, fremkommer den skatbare inntøgt ved fradrag av det i tabellens nederste linje for den paagjældende klasse opførte beløp.

Er den antagne inntøgt mindre end foranførte beløp, men større end de i tabellen opførte helt skattefrie grundbeløp, fremkommer den skatbare inntøgt i hver klasse ved fradrag av det skattefrie grundbeløp samt derhos en saa stor brøkdel av de overskytende inntøgsdele, som angives under de i tabellerne opførte 9 eller 8 reduktionstrin.

Er den antagne inntøgt ikke større end det helt skattefrie grundbeløp, blir ingen skat at iligne vedkommende.

Antat inntøgt, som er under kr. 600,00 i 1ste klasse sti-

gende indtil kr. 1 300,00 i 8de klasse, blir, naar bystyret saa bestemmer, ikke at skatlægge. 3 mai, Nr. 2.

I tabellerne kan de skattefri grundbeløp besluttet forandret, gjennomgaaende for alle klasser, efter et av nedenstaaende alternativer:

(Alternativerne er overensstemmende med skatteloven for byene av 18 august 1911 § 69).

Grønsebeløpene paa samtlige reduktionstrin saavel som tallene i tabellens sidste linje gives altid det samme fradrag som de skattefri grundbeløp.

Der skal ved offentlig foranstaltning til bruk for ligningsnævdene utarbeides beregningsskemaer, der viser den skatbare inntægts beløp under forskjellige alternativer for reduktionen av den antagne inntægt.

§ 76. Selvangivelserne prøves av ligningsraadet under benyttelse av de til dets raadighet staaende midler. Finder raadet ikke grund til at betvile en selvangivelses rigtighet og fullstændighet, blir denne uten videre at ta tilfølge som grundlag for vedkommendes ligning. Skønsmæssige ansættelser foretages av raadet eller undergives særlig prøvelse av dette, hvis de allerede er gjort i selvangivelsen.

Finder ligningsraadet selvangivelsen uklar, eller antar det, at formuen eller inntægten er for lavt eller ikke fullstændig opgit, eller at fradragposter er opført med et for stort beløp, har raadet at tilstille vedkommende meddelelse herom og kan samtidig opfordre ham til at meddele skriftlig opplysning angaaende oppgivne punkter i selvangivelsen eller til personlig at møte for raadet til berammet tid og sted. Skattepliktig, hvem underretning som nævnt er tilstillet, kan i hvert fald kræve, at der gives ham anledning til mundtlig at forklare sig. Naar han ved forfald, som godkjendes av raadet, er hindret fra at møte eller fra personlig at erklære sig, kan dette paa hans ansvar ske ved fuldmægtig, som er nøie kjendt med hans forhold.

Ligningsraadet kan forlange adgang til at gjøre sig bekjendt med den skattepliktiges regnskapsbøker. Paa raadets vegne kan undersøkelsen foretages ved to regnskapskyndige revisorer. Disse vælges av raadet, men den ene av dem skal kunne utpekes av den skattepliktige, om han inden otte dage efter at ha mottatt ligningsraadets begjæring om undersøkelsen meddeler, hvem han ønsker valgt. Med den skattepliktiges samtykke kan undersøkelsen foretages av én revisor. Vedkommende revisorer maa ikke være personer, som staar i konkurranseforhold til den skattepliktige, medmindre denne samtykker i, at saadanne oppnævnes. Revisorerne avgir skriftlig indberetning om undersøkelsen til raadet.

3 mai. Naar raadet har indhentet de oplysninger, det anser for-
Nr. 2. nødne, fastsætter det efter bedste skøn den formue og indtægt,
hvorefter vedkommende skal beskattes. Raadet er herunder be-
rettiget til baade at forhøje opførte formues- og indtægts-
poster, at nedsætte og utelate fradragsposter og at tilføje for-
mues- og indtægtsposter, som ikke er opført, naar det dertil
finder tilstrækkelig grund.

Nedsættelse af de i en selvangivelse opførte formues- og
indtægtsposter, eller forhøielse af fradragsposterne kan i al-
mindelighed ikke ske. Hvis imidlertid ligningsraadet finder
avgjørende grund til at anta, at en for høj angivelse av nogen
formues- og indtægtspost eller for lav angivelse av nogen fra-
dragspost foreligger, er det, efter saavidt mulig at ha git ut-
stederen av selvangivelsen anledning til at forklare sig, beret-
tiget til at foreta fornøden berigtigelse.

Opholder utstederen av en selvangivelse sig i utlandet, el-
ler er hans opholdssted ubekjendt, kan den av ham angivne
formue og indtægt forhøies, uten at han har krav paa at bli
varslet av ligningsraadet.

For alle væsentlige avvikelser fra en foreliggende selvan-
givelse skal grundene anføres i ligningsraadets forhandlings-
protokol.

Ved sine skjønsmessige ansættelser har ligningsraadet at
befølge de takseringsregler, der er fastsat av ligningsnævnden.
Den fastsatte formue, indtægt og klasse meddeles ligningsnæv-
nden, som derimot ikke maa gjøres bekjendt med selvangivel-
sernes indhold.

§ 77. For de skattepligtige, fra hvem ingen selvangivelse
er mottat, ansætter ligningsnævnden formue og indtægt efter
bedste skøn, i tilfælde efterat den har latt indhente de oplys-
ninger, som den finder fornødne.

Det paaligger ligningsnævnden at forhøie det foregaaende
aars ansættelser av de skatyderes formue og indtægt, som har
undlatt at efterkomme forpligtelsen til at indlevere selvangi-
velse, og som indgaar under de i § 48 bokstav a, b og c anførte
skatydere, eller som ved foregaaende aars kommunale ligning
har været ansat i en indtægt av mindst kr. 2 500,00. Denne
grænse kan av bystyret nedsættes indtil kr. 1 500,00. Forhøi-
elsen skal mindst utgjøre 10 pct. av det foregaaende aars for-
mues- og indtægtsansættelser ved den kommunale ligning.
Gjentages forsømmelsen, sættes forhøielsen hver gang mindst
til det dobbelte av foregaaende aars forhøielse.

§ 78. Summen av den for en skatyder ansatte formue kan
avrundes nedad til det nærmeste antal kroner, der er delelig
med 100, naar formuen utgjør mindre end kr. 10 000,00 og
ellers til det nærmeste antal kroner, der er delelig med 1 000.

Summen av den for en skatyder ansatte indtægt kan avrundes nedad til det nærmeste antal kroner, der er delelig med et tal, som, naar indtægten utgjør mindre end kr. 1 000,00, ikke er større end 25 og ellers ikke større end 100. Likeledes kan den skatbare indtægt avrundes nedad til det nærmeste med 10 eller 5 delelige tal.

3 mai.
Nr. 2.

Nogen anden avvikelse maa ikke av nogensomhelst grund gjøres hverken til forhøielse eller nedsættelse av den formue eller indtægt, som opføres.

Naar utredelsen av den fulde skat antages paa grund av særegne omstændigheter at ville falde særdeles trykkende for eller av andre grunde særdeles ubillig imot nogen skattepliktig, kan ligningsnævnden herom gjøre forestilling til bystyret (formandskapet) og anbefale vedkommende til nedsættelse eller eftergivelse av skatten.

§ 79. Skatteligningen bør være tilendebragt inden 1 juni. Ligningsnævdens forhandlinger — derunder indbefattet de vedtagne takseringsregler — indføres i en av formandskapets ordfører autorisert protokol.

Efter skatteligningens tilendebringelse besørger ligningsnævdens formand utlagt til almindelig eftersyn paa et eller flere steder en skatteliste over samtlige skattepligtige. Denne liste skal indeholde de anvendte ligningsregler, reduktions Tabellen, skatøren, den ilgnede skat samt formue, indtægt og klasse, hvorefter hver enkelt skattepliktig er skatlagt til kommune og stat. Utlæggelsen kundgjøres paa sedvanlig maate. Samtidig med utlæggelsen gives utenbysboende skatydere meddelelse om den ilgnede skat samt formue, indtægt og klasse.

Enhver skattelignet kan ved henvendelse til ligningsnævdens (ligningsraadet) erholde oplysning om, hvorledes ligningsansættelserne for hans eget vedkommende er fremkommet.

Det samme gjelder en ligningsinstans i et skattedistrikt, hvor nogen aktionær (parthaver) i rederiselskap eller dermed med hensyn til beskatning likestillet selskap er bosat, overfor en ligningsinstans i det skattedistrikt, hvor selskapets ligningsansættelser er foretat.

Samtidig med ligningsforretningens tilendebringelse har ligningsnævdens at oversende til statens og kommunens oppebørselsbetjenter bekræftede utskrifter av ligningen henholdsvis for stats- og kommuneskattens vedkommende. Senest 4 uker efter ligningsforretningens tilendebringelse avgir ligningsnævdens formand gjennom amtmanden indberetning til vedkommende regjeringsdepartement i den form, som dette foreskriver. Samtidig har ligningsnævdens at oversende til amtsskattestyret en bekræftet avskrift av ligningsforretningen i dens helhet og til statens oppebørselsbetjent en bekræftet ut-

- 3 mai. skrift av statsskatteligningen, hvilken utskrift blir at benytte
 Nr. 2. ved ligningens revision.

Indløper de i § 75 tredje og fjerde led omhandlede opgaver efter ligningens avslutning, har ligningsnævdens formand at dra omsorg for, at omberegning av den paagjældende skattepligtiges statsskat og utregning av byskat sker snarest mulig, og at fornøden underretning meddeles vedkommende oppebørselsbetjent.

§ 84. Overligningsnævnden har ved kjendelse, der i kort-het skal begrundes, at avgjøre de til den indkomne klager og derunder at bestemme den formue og inntækt, hvorefter skatten skal beregnes, samt den klasse, hvortil vedkommende skattepliktige skal henføres.

Naar klagerens behandling er avsluttet, fremgaaes ved overligningsnævnden paa samme maate som i § 80, næstsiste led, foreskrevet for ligningsnævnden.

§ 85. Utenbys skatydere, som er ilignet skat i henhold til § 13, samt utlændinger og utenlandske selskaper, der er skattepliktige i overensstemmelse med § 18, kan forlange klager over sin ligning paakjendt — istedenfor av den almindelige overligningsnævd — av en særskilt klagenævd. Ogsaa indenbys skatyder har adgang til at benytte saadan klagenævd istedenfor overligningsnævnden, naar amtmanden deri samtykker av særlige grunde, saasom formedelst den av vedkommende skatyder drevne nærings specielle beskaffenhet.

Forlangendet maa være indkommet til amtmanden inden 2 uker fra den dag, da avslutningen av ligningsnævdens klagebehandling blev kundgjort. Forsaavidt klagens paakjendelse av særskilt klagenævd er betinget av amtmandens samtykke, og saadant ikke meddeles — hvorom avgjørelse maa være truffet inden 2 uker, efterat klagen er mottat — har amtmanden at oversende klagen til paakjendelse av overligningsnævnden, medmindre vedkommende klager for det tilfælde har tilkjendegitt, at han ikke ønsker klagen videre fremmet.

Særskilt klagenævd skal bestaa av tre eller, om amtmanden saa bestemmer, fem medlemmer. I første tilfælde vælger bystyret et, i det andet tilfælde to av medlemmene, mens amtmanden opnævner i første tilfælde to, i andet tilfælde tre av medlemmene, som ikke maa være skattepliktige til ligningskommunen. Ved opnævnelsen bestemmer amtmanden tillike, hvem der skal være nævdens formand og i tilfælde næstformand, og opnævner samtidig to varamænd.

Pliktig til at motta valg som medlem av særskilt klagenævd er indvaanere av vedkommende amts byer og landdistrikter saavelsom indvaanere av tilstøtende amter, der ikke bor over 50 kilometer fra ligningsnævdens møtested eller fra den

eiendom eller det anlæg, klagen gjælder. Medlemmer utenfor 3 mai.
vedkommende amt blir at opnævne gjennom sin amtmann. Nr. 2.

Avgjørelsen sker ved begrundet kjendelse. Om avgjørelsen og de grunde, hvorpaa denne er støttet, meddeles klageren underretning snarest mulig.

Der tilkommer klagenævdens medlemmer i tilfælde av reiser skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Denne utbetales av vedkommende bykommune, men blir helt at erstatte kommunen av klageren, hvis kjendelsen ikke falder ut til gunst for denne. Opnaar klageren nedsættelse, uten at denne er væsentlig i forhold til den ilignede skat, avgjør nævnden, hvorvidt erstatning skal erlægges av klageren, samt i tilfælde dens størrelse.

§ 86. Ligningsnævnden (ligningsraadet) og de overordnede instanser kan under klagebehandlingen opfordre klageren til at fremlægge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker eller til at besvare bestemte spørsmåal og overhodet til at meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling, som findes fornødne. Hvis klageren ikke etterkommer opfordringen, kan vedkommende ligningsinstans undlate at ta hensyn til klagen.

Forevisning av regnskapsbøker efter opfordring av ligningsnævnden eller overligningsnævnden sker i tilfælde for et utvalg av vedkommende nævnd, bestaaende av 2 medlemmer, eller for en eller to regnskapskyndige revisorer. I sidste fald fremgaaes der paa den i § 76 tredje led foreskrevne maate.

§ 92. Amtsskattestyret gjennomgaar og prøver de utførte skatteligninger i den utstrækning, det selv anser fornødent, og avgjør ved kjendelse, som i korthet skal begrundes, de indankede skattesaker. Det kan, hvad enten klage er indgit eller ikke, forhoie eller nedsætte ansættelsen for en eller flere klasser eller grupper av skattepligtige efter herom at ha indhentet erklæring fra ligningsnævnden. Amtsskattestyret paaser derhos, at ligningsnævnden har foretat den i § 77 andet led omhandlede forhøielse av formues- og indtægtsansættelserne for de skatydere, som har undlatt at etterkomme sin selvangivelsespligt. Er saadan forhøielse ikke skedd, blir vedkommende skatydere ligning at underkjende og ny ligning av disse at foreta.

Amtsskattestyret kan med angivelse av de regler og den maalestok, hvorefter ny skatteligning skal foregaa, paalægge ligningsnævnden at utføre samme. I saadant tilfælde tilbakesendes den nye skatteligning amtsskattestyret til endelig avgjørelse.

Amtsskattestyret kan, hvor det finder grund dertil, uten tilkaldelse av det i § 89, tredje led, omhandlede kommunevalgte medlem, inden 1 aar fra mottagelsen av avskriften av lignings-

3 mai. forretningen (§ 79, femte led) forhøie formues- og inntægts-
 Nr. 2. ansættelsen for skatyder, som ikke har indgit selvangivelse. Den samme myndighet tilligger amtsskattestyret overfor en skatyder, som vistnok har oppfylt sin selvangivelsesplikt, men ved hvis ligning der findes at være begaaet væsentlige feil, hvorved formue eller inntægt er for lavt ansat. Forinden forhøielse finder sted, skal der gives skatyderen og ligningsnævnden (ligningsraadet) anledning til at uttale sig. Skatyderen er forpligtet til at meddele de opplysninger, som amtsskattestyret eller dets formand maatte begjære.

Ved behandlingen av skattesaker kan amtsskattestyret tilkalde et medlem av vedkommende ligningsnævn, som denne selv utvelger. Den saaledes tilkaldte tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt.

§ 96. Riksskattestyret er den øverste instans for rikets ligningsvæsen. Riksskattestyret bestaar av 5 medlemmer; to av disse beskikkes av Kongen, hvorav det ene til styrets formand, og tre vælges for tre aar ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen to og vælges av Stortinget tre varamænd. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmænd bestemt.

Til medhjælp for riksskattestyret beskikker Kongen en kontorchef. Den øvrige til riksskattestyrets virksomhet fornødne medhjælp antages av riksskattestyret selv, som ogsaa skal erholde dækket utgifter ved møter, trykningsomkostninger o. l.

§ 97. Til riksskattestyret kan ankes:

1. Av vedkommende regjeringsdepartement over et amtsskattestyres forhøielse i medhold av § 92, tredje led, av en skattepligtigs formues- og inntægtsansættelser eller et amtsskattestyres undladelse av at foreta saadan forhøielse samt over skatteligningen for distrikter, hvori departementet antar, at statskassens tarv ikke er tilstrækkelig varetatt, eller at en eller flere klasser eller grupper av skatydere er for høit eller for lavt beskattet.

Klagen maa være indgit til riksskattestyrets formand inden 6 uker fra den dag, da departementet mottok vedkommende amtsskattestyres indberetning om gjennomgaaelsen av den paagjældende ligning.

2. Av vedkommende bystyre eller av formandskapet ifølge dettes bemyndigelse over amtsskattestyrets kjendelse, hvorved alle eller en eller flere klasser eller grupper av distriktets skatydere antages at ville bli for høit eller for lavt beskattet.

Klagen maa være indgit skriftlig til riksskattestyrets formand inden 6 uker fra den dag, da utlæggelsen av forklaringen om amtsskattestyrets kjendelse blev kundgjort.

§. 98. Riksskattestyret foretar de undersøkelser og indhenter de erklæringer og oplysninger, som det anser fornødne. Findes klagen begrundet, kan det beslutte forhøielse eller nedsettelse av ansættelsen for en eller flere grupper av skattepligtige, efterat der er indhentet erklæring fra ligningsnævnden, og for enkelt skattepliktig, efterat der er gitt denne anledning til selv eller ved fuldmægtig at uttale sig. Riksskattestyret tilbakesender derefter saken til ligningsnævnden til avsluttende behandling. De av styret givne paabud og anvisninger blir herunder at befølge.

3 mai.
Nr. 2.

Riksskattestyret kan, naar det finder feilene ved en ligning av mindre betydning eller efter omstændighetene undskydelige, undlate at paaby omledning, men istedet paalægge distriktets ligningsnævn ved den derpaa følgende skatteligging at berigtige de forefundne feil overensstemmende med de i kjendelsen indtagne forskrifter. Det paaligger i saa fald amtskattestyret at indgi særskilt indberetning til riksskattestyret om, hvorvidt og hvorledes dettes paalæg er efterkommet ved den følgende ligning.

Riksskattestyret kan ogsaa gjennemgaa og prøve en ikke paaklaget ligning, naar vedkommende regjeringsdepartement finder dette paakrævet. Om resultatet av denne gjennemgaaelse avgir riksskattestyret eller — om dette ikke er samlet — formanden særskilt indberetning til vedkommende regjeringsdepartement. Paa samme maate blir indberetning at indgi til departementet, hvis riksskattestyret blir opmerksom paa begaaede feil ved en ikke paaklaget ligning. Departementet faar ny frist paa fire uker til at paaklage ligningen til riksskattestyret.

Enhver skatyder er forpligtet til at forevise sine regnskapsbøker og meddele andre oplysninger om sin formue og inntækt, naar riksskattestyret eller dets formand eller nogen anden, av styret eller formanden dertil bemyndiget, forlanger det.

Riksskattestyret avgir beretning om styrets beslutninger og kjendelser til vedkommende regjeringsdepartement, der utfærdiger de fornødne meddelelser til kommunestyrene.

§ 105. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder indbefattet, hvad der pligtes utredet ifølge efterligning (§§ 113 og 114) — kan tillikemed paaløpne renter i mangel av betaling inddrives ved utpantning. Utpantningsretten vedvarer, indtil skattekravet bortfalder ved forældelse.

Paa andragende av bystyret kan amtmanden bemyndige kammereieren eller kassereieren til at avholde utpantninger for skatter av hvilken som helst art, der skal svares til kommunen.

Underfogden eller — naar saadan ikke er ansatt — kammere-

3 mai. ren er forpligtet til efter forlangende at indfordre personlige
Nr. 2. skatter for fremmede kommuner. Som godtgjørelse tilkommer han av vedkommende kommunekasse for hver person, hvis skat indfordres, 4 pct. av de første kr. 100,00 og 2 pct. av skattens overskytende beløp, dog ikke under kr. 1,00 og ikke over kr. 20,00. Samme betaling tilkommer underfogden ogsaa, naar han alene er anmodet om at avholde utpantning for skatten, men denne indbetales til ham før, under eller efter utpantningens avholdelse. Viser skatten sig under den begjærte indfordring uerholdelig eller tilbakekaldes indfordringen, efterat denne er paabegyndt, utgjør godtgjørelsen det halve, dog ikke under kr. 1,00.

§ 107. Ved utpantning for de i denne lov omhandlede skatter kan der, hvor andet tilstrækkelig utlæg ikke kan erholdes, tages utlæg i endnu ikke optjente terminer av lønninger i offentlige eller private tjenesteforhold saavel som i anden fremtidig kontraktmessig sikret arbeidsfortjeneste samt likeledes i fremtidig forfaldende terminer av pensioner og lignende indtægter. Er der meddelt vedkommende principal eller arbeidsgiver eller den kasserer, av hvilken den paagjældende løn, pensjon eller understøttelse utbetales, underretning om, at saadant utlæg er tat, er han forpligtet til, naar den skattepligtiges tilkommende forfalder, at tilbakeholde det til skattens dækkelse fornødne beløp og at utbetale samme til vedkommende skatteopkræver. Det blir dog herved at iagttas, at skatten avkortes i den skattepligtiges tilkommende litt efter litt i passende beløp efter regler, som bystyret bestemmer. Utlæg som her nævnt kan ikke tages, hvis det ikke er søkt inden 6 maaneder, efterat dertil var adgang.

Naar manden efter § 11 er lignet for sin og hustruens samlede formue og indtægt, kan der ved utpantning tages utlæg saavel i gjenstande, der tilhører fællesboet, som i egtefællernes mulige særeiemidler. Hvor hjemmeværende barn (adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet underrett med forældrene, kan tages utlæg ogsaa i barnets renteindtægter, forsaavidt de tilflyter forældrene.

Naar nogen, der er ilignet skat, agter at utvandre fra riket, pligter han ikke blot at erlægge allerede forfaldne skattebeløp, men har ogsaa, forinden han avreiser, at betale eller stille sikkerhet for erleggelsen av skat, der ved dette tidspunkt endnu ikke er forfalden til betaling. Foreligger der omstændigheter, der godtgjør eller gjør det sandsynlig, at den skattepligtige vil utvandre uten at iagttas, hvad der saaledes paahviler ham, kan vedkommende kommunekasserer eller oppebørselsbetjent gjennom politiet nedlægge forbud mot, at den skattepligtige forlater landet.

§ 108. Er nogen ilignet skat til fler end én kommune av

samme formue eller indtægt, kan han undgaa, at der herfor sker inddrivelse hos ham eller i tilfælde, som gaar ind under § 26, 3dje led, at opkrævning som der omhandlet finder sted, ved at deponere et til den høieste ham ilignede skat svarende beløb hos kommunekassereren i det distrikt, til hvilket han anser sig skattepligtig. Er vedkommende lignet i det andet distrikt for formue eller indtægt, hvis beskatning efter § 13 er stedbundet, og som ikke er medtat ved ligningen i det distrikt, hvor depositionen er skedd, er han tillike forpligtet til at indbetale i det andet distrikt et beløb, der motvarer den skat, som falder paa den paagjældende formue og indtægt. Om størrelsen av dette beløb kan han forlange oplysning av vedkommende ligningsnævnd. Indbetales ikke beløpet, naar saadan oplysning er meddelt, er den stedfundne deposition virkningsløs like overfor det andet distrikt.

Adgang til saadan deposition har ogsaa skattepligtig, der allerede har erlagt skat i et distrikt, uvidende om, at han i et andet distrikt er ilignet skat av samme formue eller indtægt, idet han i saa fald er berettiget til at forlange det indbetalte beløb betragtet som deponert. Dog har han, hvis skatten i det andet distrikt er større, tillike at deponere det overskytende i dette distrikt, likesom han i tilfælde er forpligtet til sammesteds i overensstemmelse med forskriftene i nærværende paragrafs første led at indbetale den skat, der falder paa formue og indtægt, hvis beskatning efter § 13 er stedbundet, og som ikke er medtat ved skatlægningen i det distrikt, hvor deposition har fundet sted.

Om depositionen har kommunekassereren i ethvert tilfælde snarest mulig at underrette kommunekassereren i det andet distrikt eller de andre distrikter, hvor ligning er foregaat. Saa fremt nogen saadan kommune derefter gjør krav paa det hele eller nogen del av det deponerte beløb, maa søksmaal være reist mot den kommune, inden hvilken deposition har fundet sted, eller begjæring om voldgiftsavgjørelse i henhold til § 29 være tilstillet departementet senest inden 6 maaneder, efterat underretning om depositionen er mottat. Avslaar departementet at avsi voldgiftskjendelse, staar adgangen til at anlægge søksmaal vedkommende kommune aapen i hvert fald i 3 maaneder, efterat den har mottat meddelelsen om departementets avslag.

Naar den skattepligtige erholder tilbakebetalt, hvad han ikke pligter at erlægge i skat, kan han gjøre krav paa 5 pct. aarlig rente av det tilbakebetalte beløb fra den tid, hvori det har været deponert.

§ 110. Den, som i selvangivelse, klage eller anden skriftlig eller mundtlig opgave eller forklaring til nogen ligningsmyndighet meddeler urigtige eller ufuldstændige oplysninger, som

3 mai.
Nr. 2.

3 mai. kan lede til iligning av for lav skat, blir, hvad enten det sker
 Nr. 2. forsætlig eller av grov uagtsomhet, at straffe med bøter, forsaa-
 vidt forholdet ikke gaar ind under nogen strengere straffebe-
 stemmelse. Det samme gjælder, naar en skattepliktig undlater
 at meddele oplysninger, som begjæres av et amtsskattestyre
 eller dets formand i medhold av § 92, tredje led, eller av riks-
 skattestyret eller dets formand i medhold av § 98.

De i nærværende paragraf omhandlede forseelser paatales
 av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjerings-
 departement, formandskapet, amts- eller riksskattestyret.

Bøterne tilfalder bykassen, uanset om forseelsen straffes
 efter nærværende paragraf eller efter den almindelige straffelov.

§ 113. Skattepliktig, som i strid med nærværende lovs
 forskrifter helt er forbigaaet ved ligningen, eller som for nogen
 formuesgjenstand eller indtægtspost helt har undgaat beskat-
 ning, er, hvad enten dette skyldes strafbart forhold fra hans
 side eller ikke, forpligtet til at erstatte kommunen og staten
 den forlitet erlagte skat med 5 pct. renter fra den tid, skatten
 skulde være erlagt. Det samme gjælder skattepliktig, som iøv-
 rig er ilignet for lav skat, naar dette skyldes strafbart forhold
 fra hans side, eller han ikke har indsendt pliktig selvangivelse.
 Skattens og renternes beløp blir at fastsætte ved efter-ligning.

Efter-ligning sker kun, naar det antages, at et betragtelig
 beløp har undgaat beskatning. Efter-ligningen begjæres av
 bystyret eller, forsaavidt statsskatten angaar, av vedkommende
 regjeringsdepartement.

Efter-ligning foretages av ligningsnævnden (ligningsraa-
 det) i forbindelse med aarets ligningsarbeide eller, hvis dette
 er avsluttet, under klagebehandlingen. Er klagebehandlingen
 avsluttet, kan efter-ligningen ske ved overligningsnævnden.
 Har ogsaa denne avsluttet sit arbeide, blir efter-ligningen
 først at foreta i forbindelse med følgende aars ligning.

Der skal altid, forinden ligningen finder sted, gives den
 skattepliktige eller den, der vil faa at utrede skatten (jfr.
 § 114), anledning til at uttale sig. Med hensyn til adgang
 til at klage gjælder de sedvanlige bestemmelser for vedkom-
 mende ligningsinstans. Skattens indbetaling sker i overens-
 stemmelse med de sedvanlige regler.

§ 121. Samtlige ligningsinstansers medlemmer saavel som
 alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontrol
 medvirkende personer er forpligtet til at bevare taushet om,
 hvad de under utførelsen av sit hverv maatte erfare angaaende
 nogens formues- og indtægtsforhold, bortset fra, hvad der
 efter loven paaligger dem at offentliggjøre eller oplyse.

Ligningsnævdens og de overordnede ligningsmyndighe-
 ters medlemmer har i det møte, hvori de første gang er til-

stede, at underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring paa ære og samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende regjeringsdepartement utfærdiget formular om, at de vil utføre sit hverv upartisk og efter bedste skjøn og overbevisning og bevare den lovfrafalte taushet om, hvad de under ligningsarbeidet maatte erfare angaaende no gens formues- og indtægtsforhold.

3 mai.
Nr. 2.

Ogsaa forretningsførere og andre ved ligningsvæsenet eller den dermed forbundne kontrol medvirkende personer blir ved tiltrædelsen at avkræve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser saavel som utdrag av saadanne forvares, naar de ikke benyttes av rette vedkommende, i avlaast gjemme, saa de ikke kommer uvedkommende for øie.

II.

Nærværende lov træder i kraft 1 januar 1919 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for aaret 1919—1920 og statsskat 1918—1919.

§ 46, § 65, § 66, § 76 tredje led, § 86 andet led, § 96, § 98 og § 121 træder i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for aaret 1918—1919 og statsskat 1917—1918.

§ 3 i lov av 11 mars 1916, indeholdende midlertidige til lægsbestemmelser til skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911, blir fremdeles gjældende.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 3 mai 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

av 3 mai.

3 mai.

Den av Sons kommunestyre i møte den 10 april 1918 besluttete forandring av § 1 i den ved kongelig resolution av 24 juli 1914 approberte vedtægt angaaende

3 mai. lukningstid for utsalgssteder i Son stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende fra 15 mai 1918.

Efter den besluttede forandring skal vedtægtens § 1 lyde saaledes:

»Samtlige utsalgssteder i Son skal holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen.

Julaften lukkes kl. 6 em., jfr. lov av 14 juli 1897.»

3 mai.

Kongelig resolution

av 3 mai.

Nedenstaaende av Eidsbergs herredsstyre i møter den 4 februar og 15 april d. a. fastsatte vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Eidsbergs herred i Smaalenene amt stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre:

§ 1. Handlende med utsalgssteder inden herredet skal holde sine forretninger lukket fra kl. 8 em. til kl. 8 fm. Utsalgssteder, som ligger indenfor en omkreds av 2 km. fra Eidsbergs eller Heia jernbanestationer, skal holdes lukket fra kl. 8,30 em. til 8 fm.

§ 2. Dagen før søn- og helligdage samt de sidste 8 hverdage før jul lukkes forretningene 1 time senere om aftenen end foran bestemt.

§ 3. Melkeutsal, som ikke er forbundet med landhandleri, cigar- og fruktforretninger holdes over hele herredet lukket fra kl. 9 em. til 8 fm. Dagen før søn- og helligdag samt de 8 sidste hverdage før jul lukker disse utsalgssteder kl. 10 em.

§ 4. Julaften, nytaarsaften, paaskeaften og pinseaften lukkes alle forretninger kl. 6 em.

§ 5. Paa søn- og helligdage skal alle utsalgssteder holdes lukket; dog kan melkeutsal ifølge § 3, frukt- og cigarforretninger holdes aapne fra kl. 5 til 8 em.

§ 6. I lukningstiden maa ikke kunder indlates. Dog er det tillatt at ekspedere dem, hvis de er kommet ind før lukningstiden.

§ 7. Overtrædelse av vedtægtens bestemmelser straffes efter loven, kfr. straffelovens § 339 II.

§ 8. Denne vedtægt træder i kraft en maaned, efterat den har erholdt kongelig stadfæstelse.

Kongelig resolution

3 mai.

av 3 mai.

Med hjemmel av § 3 i lov av 2 april 1917 om adgang til at drive herberge og beverthning m. v. bestemmes, at den, som gjør sig en næring av at drive herberge i Skien, fra 1 juni 1918 og indtil videre skal ha bevil-
ling.

Kongelig resolution

3 mai.

av 3 mai.

Koncessionsgrænserne i § 2, § 3 første avsnit og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, kfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, nedsættes for Gjovdals herred, Nedenes amt, og for Borge herred, Smaalenene amt, til 10 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

3 mai.

av 3 mai.

I. Den ved kongelig resolution av 19 april 1918 givne tilladelse til at fange lundefugl med garn i medhold av lov av 22 mars 1918 om forandring av midlertidig lov av 26 juli 1916 indeholdende tillæg til lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 ændres saaledes, at fangst med garn av lundefugl paa Lovunden i Lurøy herred, Nordlands amt, kan foregaa fra og med 1 mai til og med 15 juni og kun i tiden fra kl. 7 aften til kl. 7 morgen, men forøvrig paa de i nævnte resolution fastsatte betingelser.

II. Den, som handler i strid med denne resolution, straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339. Uanset om straffesak reises, skal lensmanden, naar der foreligger grundet mistanke, straks tilbakekalde tilladelsen og avkræve vedkommende fangstkortet. Fangst, som foregaar, efterat tilladelsen er tilbakekaldt, skal ansees for ulovlig.

Fangsten eller dens værdi kan inddrages hos den skyldige.

III. Denne resolution træder i kraft straks.

3. mai.

Kongelig resolution

av 3. mai.

1. De bestemmelser, som Kongen kan træffe i medhold av § 1 i lov om foranstaltninger til at sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14. mai 1917, jfr. lov nr. 15 av 14 december 1917, kan for byggematerialers vedkommende indtil videre træffes av vedkommende departement.
2. I medhold av lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 med tillægslove bestemmes, at utførsel av trævirke ikke maa finde sted i saadan utstrækning, at landets behov av byggemateriel derved blir utilstrækkelig. Størrelsen av det kvantum, som saaledes blir at holde tilbage, samt de nærmere regler herfor, fastsættes av Landbruksdepartementet. Det tilbageholdte kvantum blir at avgi til indenlandsk forbruk efter priser, som fastsættes av departementet, og efter nærmere regler av dette.
3. Disse bestemmelser træder i kraft straks.

3. mai.

Kongelig resolution

av 3. mai.

I henhold til § 24 i lov om havne- og ringevæsenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfæstelse som gjældende indtil videre paa Stenkjær havnestyres beslutning av 28 juni 1917 og 11 februar 1918, vedtatt av Stenkjær bystyre den 27 august 1917 og 11 mars 1918, om tvungen benyttelse av havnelods i Stenkjær samt om takstregulativ for benyttelse av lodsen, — saalydende:

»I henhold til havnelovens § 24 besluttet under forbehold av kommunestyrets vedtagelse og kongelig stadfæstelse, at der skal benyttes havnelods saavel til elvehavnen som til havnen paa Eggebogen for alle fartøier paa mindst 100 tons drægtighet (netto) efter saadanne takster:

For	skibe	fra	100	til	200	tons	kr.	7,00
»	»	»	200	»	300	»	»	8,00
»	»	»	300	»	400	»	»	9,00
»	»	»	400	»	500	»	»	10,00
»	»	»	500	»	600	»	»	11,00
»	»	»	600	»	700	»	»	12,00
»	»	»	700	»	800	»	»	13,00

3 mai.

For skibe fra	800 til	900 tons	kr.	14,00
»	»	900 »	1000 »	» 15,00
»	»	1000 »	1100 »	» 16,00

og saaledes videre kr. 1,00 for hvert 100 tons.

For ind- og utlodsning beregnes særskilt godtgjørelse saavel vedkommende havnen i elven som havnen paa Eggebogen.

Beslutningen om havnelods gjelder ikke rutegaaende damp-skibe.»

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

6 mai.

angaaende landets makrelforsyning

av 6 mai.

Av hensyn til landets forsyning av makrel til rimelige priser er der truffet følgende foranstaltninger:

I. Utførselsforbud.

Ved kongelig resolution av 8 februar 1918 er det bl. a. bestemt, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket fisk og andre havdyr av enhver art samt alle produkter og bi-produkter derav, derunder ogsaa alslags fiskehermetik, samt at fisk fanget av norske fartøier utenfor rikets grænser ikke maa avhændes paa sjøen eller losses i noget andet land.

NB. Disse forbud gjelder ogsaa makrel i en hvilken som helst tilvirkningsform.

Overtrædelse av disse bestemmelser og de med hjemmel av dem utfærdigede forskrifter straffes efter straffelovens § 339, 2; forsaavidt ikke andre og strengere straffebestemmelser finder anvendelse.

II. Maksimalpriser.

I medhold av lov av 18 august 1914, jfr. tillægslov av 14 mai 1917, fastsetter Provianteringsdepartementet herved følgende maksimalpriser for fersk makrel:

- Ved salg fra fiskelag i partier paa 5 kasser à 28 kg. netto eller derover 63 øre pr. kg. frit ombord inklusive kasser, is, arbeidspenger m. v.
- Ved salg en gros (ethvert salg fra mellemmand til forhandler og mellem forhandlere indbyrdes samt salg fra fiskelag i mindre partier end 5 kasser à 28 kg. netto) 67 øre pr. kg. inklusive omisning og kjøring til jernbane eller dampskib.

6 mai. c. Ved ethvert salg i smaat 75 øre pr. kg.

NB. Salg til høiere priser end de foran nævnte maksimalpriser straffes efter lov nr. 1 av 14 mai 1917, saafremt ikke andre og strengere straffebestemmelser finder anvendelse.

III. Statstilskud.

A. Utlagte fragtutgifter for fersk og røket makrel til direkte dampskibsanløpssted eller jernbanestation dækkes av staten efter regning, som med vedkommende provianteringsraads attestation sendes til Statens Fiskecentral, Fiskeforsyningskontoret, Kristiania.

B. Staten utbetaler makrelfiskerne følgende tilskud pr. kg. opfisket makrel av størrelse over 24 cm. længde:

a) for makrel, som ilandbringes før 1 juli, 25 øre.

b) for makrel, som ilandbringes 1 juli eller senere, 20 øre pr. kg.

NB. Dette kontante tilskud utbetales kun til andelsforeninger eller salgslag, som gjennom sin tillidsmand (forhandler) paa foreskrevet maate er anmeldt til Statens Fiskecentral, Fiskeforsyningskontoret, Kristiania, og som har vedtat dettes til enhver tid gjældende regler.

Anmeldelse av nye salgslag skal sendes gjennom vedkommende provianteringsraad, som har at avgi uttalelse om tillidsmanden.

Anmeldelse saavel av salgslag som av nye medlemmer i ældre lag skal kunne ske naarsomhelst. Statstilskud utbetales imidlertid ikke, forinden baade laget og dets enkelte medlemmer er registrert ved Fiskeforsyningskontoret. Ingen kan samtidig være medlem av mer end et fiskelag.

IV. Saltet og hermetisk nedlagt makrel

kjøpes av staten til følgende priser frit ombord.

1. Saltet makrel pr. tønne à 92 kg. netto:

a. Flekket, fet høstmakrel av størrelse indtil 300 stykker pr. tønne à 92 kg. netto, kr. 90,00.

b. Rund makrel av størrelse indtil 350 stykker pr. tønne à 92 kg. netto, kr. 80,00.

c. Rund makrel av størrelse 351 til 500 stykker pr. tønne à 92 kg. netto, kr. 70,00.

(Saltmakrel av mindre størrelser end 500 stykker pr. tønne à 92 kg. netto er staten ikke kjøper av).

6 mai.

2. Hermetisk nedlagt makrel i boullion kjøpes av Fiskeforsyningskontoret i henhold til pakningskontrakt, som maatte bli oprettet med hver enkelt fabrik. Staten er dog ikke kjøper av hermetisk makrel nedlagt i mindre størrelser end 24 cm. længde.

N.B. Statens kjøpepligt for disse varer er betinget av, at de tilbudte partier saavel med hensyn til kvalitet som sortering godkjendes av Statens Fiskecentrals vrakere. Vrakning av saltmakrel kan ikke forlanges, før makrellen har ligget minst 4 uker i salt.

Opgjør vil finde sted senest 14 dage efter vrakingen.

Sælgeren pligter at lagre under tak, tilse og forlake den godtagne saltmakrel indtil 4 maaneder fra godkjendelsen mot en godtgjørelse av 75 øre pr. tønde pr. maaned.

Som sikkerhet for opfyldelsen av denne pligt og for riktig levering frit ombord skal sælgeren enten stille bankgaranti for kjøpesummen eller finde sig i et fradrag i opgjøret svarende til kr. 20,00 pr. tønde.

Denne bankgaranti eller dette fradrag skal utbetales sælgeren straks varene er levert.

V. Ikrafttrædelsen.

- a. De i Provianteringsdepartementets skrivelse av 7 mai 1917 under II, III og IV anførte bestemmelser om maksimalpriser, statstilskud og om statens kjøpepligt for makrel opheves fra og med 6 mai 1918.
- b. Bestemmelserne om maksimalpriser under foranstaaende punkt II træder i kraft fra og med mandag den 27 mai 1918.
- c. Bestemmelserne om statstilskud under foranstaaende punkt III træder i kraft fra og med søndag den 26 mai 1918, saaledes at statstilskud og fragttulag utbetales for makrel, som er opfisket 26 mai eller senere.
- d. Bestemmelsen om statens kjøpepligt under foranstaaende punkt IV træder i kraft straks.

I henhold til foranstaaende opfordres makrelfiskerne til snarest mulig at organisere salgslag og anmelde disse til Statens Fiskecentral, Fiskeforsyningskontoret, Kristiania.

Anmeldelsen sendes gjennom vedkommende provianteringsraad og skal indeholde oplysning om:

1. Tillidsmandens (forhandlerens) fulde navn og adresse,
2. Fuldt navn og adresse paa samtlige baatførere i laget,

- 6 mai. 3. Besætningens størrelse og hvad slags redskaper der anvendes paa de optagne baater, og være ledsaget av egenhändig og betryggende undertegnet begjæring fra vedkommende baatfører om optagelse i laget.

NB. Ønsker en fisker at overføres i et andet lag, maa der likeledes sendes Fiskeforsyningskontoret egenhändig og betryggende undertegnet begjæring fra ham om saadan overførsel, før denne er gyldig med hensyn til utbetaling av statstilskud.

De fiskelag eller mellemmænd, som agter at benytte eget fartøi til transport av fersk eller røket makrel, opfordres likeledes til straks at anmelde dette til Fiskeforsyningskontoret med opplysning om fartøiets fart og lasteevne (i antal kasser makrel) og om paatænkte ruter samt om paaregnelig petroleum- eller bensinforbruk pr. maaned.

Det bedes bemærket, at alle henvendelser om makrelomsætningen rettes til Statens Fiskecentral, Fiskeforsyningskontoret, telegramadresse: Fiskeforsyning, Kristiania.

6 mai.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 6 mai,

hvor i meddeles kongelig resolution av 3 mai 1918, saalydende:

»Provianteringsdepartementet bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser om varebytte som betingelse for utførsel av fiskevarer til Russland i henhold til kongelig resolution av 8 februar 1918, dens punkt II.«

I medhold av denne resolution har Provianteringsdepartementet bestemt, at utførsel av fiskevarer til Russland i henhold til undtagelsesbestemmelsen i kongelig resolution av 8 februar 1918, dens punkt II, jfr. lov om handelsnæring av 16 juli 1907 dens § 29 c (pomorutførsel i makketiden) kun kan finde sted, saafremt føreren av vedkommende russiske pomorfartøi avgir til toldkammeret bevidnelse fra et av statens indkjøpskontorer i Vardø, Hammerfest eller Tromsø om, at hans fartøi har indført til Norge en ladning korn, mel, gryn, hamp, lin, seilduk, tjære, oljekaker, olje, petroleum, taugverk eller trævirke og solgt hele ladningen til et av statens indkjøpskontorer til de av Provianteringsdepartementet fastsatte priser.

Saadan erklæring fra et av statens indkjøpskontorer gir, 6 mai-
saafremt de i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 dens
§ 29 c opstillede betingelser er tilstede, adgang til at utføre
med det i erklæringen nævnte pomorfartøi et parti raa eller
saltet fisk, hvis værdi beregnet efter de i Norge gjældende
maksimalpriser ikke maa overstige værdien av det med pomor-
fartøiet importerte og til statens indkjøpskontor solgte vare-
parti. For raafisk av torsk, sei, lange, brosme, hyse og haa-
fisk beregnes værdien efter de for saltfisk av samme art gjæl-
dende maksimalpriser. For raa og saltede fiskearter, hvorfor
der ikke er fastsat maksimalpris, beregnes værdien efter føl-
gende priser:

For stenbit 55 øre pr. kg., kveite eller uer kr. 1,00 pr. kilo.

Kongelig resolution

7 mai.

av 7 mai.

1. Med hjemmel av lov av 25 mai 1917 bestemmes, at de
ved kongelige resolutioner av 25 mai og 28 juni 1917
gjorte midlertidige innskrænkninger i adgan-
gentil at indføre, forsende, sælge og skjæn-
ke brændevin og vin utvides for Brevik,
Langesund, Stathelle, Porsgrund og Ski-
ens vedkommende samt for herredene
Bamble, Eidanger, Gjerpen og Solum til ind-
til videre at omfatte ogsaa vin, frugtvin og mjød av 12 vo-
lumprocent alkoholstyrke og derunder samt øl, alkohol-
svakt øl undtatt.
2. Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Skrivelse fra Industriforsyningsdepartementet

7 mai.

av 7 mai,

hvorved i henhold til § 4 i lov av 18 august 1914 om salg og
utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det fra og med
10 mai d. a. skal være forbudt at utføre fra riket
varer og gjenstande av nogen art uten efter
indhentet utførselstilladelse fra vedkom-
mende departement.

7 mai. Utførselstilladelser, som ikke er effektuert ved stedfunden vareutførsel senest den 9 mai s. a., kan ikke benyttes uten særskilt samtykke av vedkommende departement.

Denne bestemmelse gælder dog ikke fisk og fiskeprodukter, idet alle utførselstilladelser for disse varer fremdeles indtil videre kan benyttes.

Udførselstilladelser for fisk og fiskeprodukter m. v. udfærdiges af Provianteringsdepartementet, for skibe og baater af Handelsdepartementet og for alle øvrige industri- og handelsvarer af Industriforsyningsdepartementet.

Kongress-Resolution

Utgiver: Byraachef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Kristiania.